

Bruxelles, den 1. oktober 2018
(OR. en)

12536/18

**Interinstitutionel sag:
2016/0359(COD)**

**JUSTCIV 226
EJUSTICE 126
ECOFIN 852
COMPET 630
EMPL 441
SOC 567
CODEC 1545**

NOTE

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	12334/18 + COR 1, WK 11168/2018
Komm. dok. nr.:	14875/16
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU - Generel indstilling

I. INDLEDNING

Ved skrivelse af 23. november 2016 forelagde Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU ("insolvensdirektivforslaget").

Forslaget er baseret på artikel 53 og 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og er derfor omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure.

Dette forslag er et vigtigt element i planen for kapitalmarkedsunionen og strategien for det indre marked. Formålet med forslaget er at begrænse de væsentligste hindringer for frie kapitalbevægelser forårsaget af forskelle mellem medlemsstaternes regler om rekonstruktion og insolvens og sikre, at levedygtige virksomheder og iværksættere i finansielle vanskeligheder har adgang til effektive procedurer for forebyggende rekonstruktion og muligheden for en ny chance, samtidig med at kreditorernes legitime interesser beskyttes.

Inden for rammerne af Kommissionens arbejde med bankunionen sigter forslaget også mod at bidrage til at forhindre akkumuleringen af misligholdte lån.

Rådet (retlige og indre anliggender) nåede allerede til enighed om en delvis generel indstilling vedrørende afsnit III (Gældssanering og forbud), IV (Foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering) og V (Overvågning af procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering) samt de hermed forbundne definitioner og betragtninger på samlingen den 4.-5. juni 2018.

Under intensive drøftelser på teknisk plan og på grundlag af resultaterne af de orienterende debatter i Rådet i juni 2017 (9316/17) og december 2017 (15201/17) fokuserede det østrigske formandskab på at finde et godt kompromis vedrørende afsnit I (Almindelige bestemmelser), II (Rammer for forebyggende rekonstruktion) og VI (Afsluttende bestemmelser).

Efter møderne i Gruppen vedrørende Civilretlige Spørgsmål (konkurs) i juni, juli og september 2018 er formandskabet af den opfattelse, at der kan opnås en generel indstilling vedrørende den samlede reviderede tekst til direktivforslaget, herunder betragtningerne.

Kompromisteksten i bilaget til dette dokument blev godkendt af Coreper II på mødet den 26. september 2018.

Europa-Parlamentets JURI-udvalg stemte om sin betænkning om dette dossier i juli 2018. Betænkningen blev godkendt på Europa-Parlamentets plenarmøde i september 2018, hvilket betyder, at de interinstitutionelle forhandlinger kan indledes, så snart Rådet har vedtaget sin holdning.

II. SPECIFIKKE ELEMENTER I KOMPROMISTEKSTEN

a. Adgang til rammer for forebyggende rekonstruktion

Medlemsstaterne var fra begyndelsen af forhandlingerne generelt enige om det princip, at en skyldner ved sandsynlighed for insolvens bør have adgang til en ramme for forebyggende rekonstruktion for at sætte vedkommende i stand til at forebygge insolvens og sikre sin rentabilitet. Imidlertid har en række medlemsstater givet udtryk for bekymring over, at skyldnere uden udsigt til rentabilitet unødigt vil forsinke indledningen af en insolvensbehandling, og at man risikerer, at boets værdi falder. Kompromisteksten giver derfor disse medlemsstater mulighed for at indføre en levedygtighedstest, under visse betingelser. Testen er dog valgfri, så andre medlemsstater, der ønsker at sikre lettere adgang til proceduren, har mulighed for at gøre det.

Nogle medlemsstater ønskede også at gøre denne ramme tilgængelig på kreditorernes anmodning. Kompromisteksten giver dem derfor mulighed herfor, men på frivillig basis.

b. Obligatorisk udpegelse af en insolvensbehandler

Medlemsstaterne er enige om, at proceduren for forebyggende rekonstruktion bør være en procedure, hvor skyldner bevarer sin rådighed, hvilket betyder, at skyldneren i hvert fald som minimum delvist bør bevare kontrollen over aktiverne og den daglige drift. I tråd med dette princip lagde Kommissionens forslag op til, at udpegelsen af en rekonstruktør ikke skulle være obligatorisk i alle tilfælde. Visse medlemsstater var betænkelige ved den begrænsede fleksibilitet for national ret i Kommissionens forslag. De mente, at tilstedeværelsen af en sådan sagsbehandler kan øge procedurens effektivitet og sikre, at alle parter interesser bliver varetaget. Kommissionen fandt imidlertid, at obligatorisk udpegelse i alle tilfælde gør proceduren dyrere og tungere og derfor gør skyldnerens adgang til proceduren mindre let.

Kompromiset fastlægger således et generelt princip om, at der tages stilling til udpegelsen af en sådan sagsbehandler fra sag til sag, bortset fra i visse tilfælde, hvor obligatorisk udpegelse kan være et krav i henhold til national ret. Betragtningerne indeholder en liste over eksempler på tilfælde, hvor national ret kan kræve obligatorisk udpegelse.

c. Suspension af individuel kreditorforfølgning

Medlemsstaterne var delte i deres holdning til varigheden af suspensionen af individuel kreditorforfølgning. Mens nogle medlemsstater foretrak at indføre kortvarig suspension, så der kan tages hensyn til kreditorernes interesser, foretrak andre medlemsstater en længere eller tidsubegrænset suspension, så skyldneren får tilstrækkeligt råderum til at få udarbejdet en rekonstruktionsplan, navnlig i mere komplekse tilfælde. Kompromiset fastsætter en suspensionsperiode på højst fire måneder, som kan forlænges i op til 12 måneder af en judiciel eller administrativ myndighed. I sager, hvor skyldneren i henhold til national ret skal forelægge den judicielle eller administrative myndighed planen til stadfæstelse inden otte måneder, kunne suspensionen forlænges, så længe det er nødvendigt, for at retten kan træffe en afgørelse om rekonstruktionsplanen. Eftersom der er tale om maksimale frister, har medlemsstaterne naturligvis mulighed for at indføre en kortere suspensionsperiode.

Tilsvarende var der også forskellige vurderinger af skyldners og kreditors interesser i forbindelse med rettens mulighed for at ophæve suspensionen. Mens nogle medlemsstater frygtede, at en sådan mulighed vil reducere skyldnerens råderum, da der altid er en risiko for, at suspensionen kan blive ophævet, mente andre medlemsstater, at en sådan mulighed er nødvendig for at beskytte kreditorernes interesser. Kompromiset indeholder derfor en mulighed for at ophæve en suspension, hvis den ikke længere opfylder målene, eller, hvor det er fastsat i national ret, hvis kreditorerne lider urimelig skade, men samtidig giver medlemsstaterne mulighed for at indføre en minimumsperiode, inden for hvilken suspensionen ikke kan ophæves. Medlemsstaterne har også lov til at begrænse muligheden for at begære suspensionen ophævet til tilfælde, hvor kreditorerne ikke har fået lejlighed til at blive hørt (dvs. hvor suspensionen sker automatisk).

d. Klassesdannelse

Kommissionens forslag indførte et krav om at indplacere kreditorerne i forskellige klasser ved stemmeafgivelse i forhold til deres interessesammenfald. Visse medlemsstater var imidlertid ikke bekendt med dette system og mente, at det kunne blive tungt, omkostningsfyldt og i mange tilfælde overflødigt. Det gør sig især gældende, når skyldner er en mikrovirksomhed eller en lille eller mellemstor virksomhed på grund af den enkle kapitalstruktur og det begrænsede antal kreditorer. Kompromiset giver derfor mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder at vælge ikke at behandle berørte parter i særskilte klasser.

e. Gennemtvungelse af en rekonstruktion over for alle kreditorklasser

Cross-class cram-down-mekanismen var ny for en række medlemsstater og gav anledning til en vis bekymring. Især var to aspekter problematiske for et betydeligt antal af medlemsstaterne:

- Forslaget kræver af medlemsstaterne, at de foretager en værdiansættelse af skyldneren for at afgøre, hvilke klasser af kreditorer der ikke ville modtage nogen betaling og derfor ikke ville kunne tilslutte sig planen med deres støtte i en afstemning om gennemtvungelse af en rekonstruktion over for alle kreditorklasser.
- Forslaget indførte en regel om absolut fortrinsstilling, hvorved en ikketiltrædende klasse af kreditorer skal fyldestgøres fuldt ud, før en lavere prioriteret klasse vil kunne modtage udlodninger eller bevare sine interesser i henhold til planen.

Nogle medlemsstater mente, at disse krav vil gøre proceduren tungere og mere bekostelig og betyde, at forebyggende rekonstruktion bliver mere restriktiv eller måske endda umulig. Europa-Kommissionen understregede, at en værdiansættelse kun er nødvendig, hvis en kreditor anfægter anvendelsen af cross-class cram-down-mekanismen for retten.

Kompromisteksten tilstræber at løse det første spørgsmål ved at indføre en alternativ mulighed, hvorved medlemsstaterne kan undgå kravet om, at kun klasser af kreditorer, der bliver fyldestgjort, kan tilslutte sig planen, dvs. hvor et flertal af kreditorklasserne stemmer for planen, og hvoraf mindst én klasse er en klasse af sikrede kreditorer eller en klasse, der er prioriteret højere end de ordinære usikrede kreditorer.

Det andet spørgsmål søger kompromisteksten at løse ved at give medlemsstaterne en alternativ mulighed for at indføre en anden benchmark - en relativ fortrinsstilling - for at beskytte ikkertiltrædende kreditorer, når cross-class cram-down-mekanismen anvendes. Denne mulighed kræver, at ikkertiltrædende afstemningsklasser behandles mindst lige så fordelagtigt som enhver anden klasse på samme niveau, hvis den normale prioritetsrækkefølge i en likvidation i henhold til national ret anvendes, og mere fordelagtigt end eventuelt lavere prioriterede klasser. Dette giver medlemsstaterne større fleksibilitet ved gennemførelsen af denne regel.

Selv om det ikke var alle medlemsstater, der anså disse muligheder for at være fleksible nok, tilsluttede et stort flertal heraf sig den foreslåede fremgangsmåde.

III. KONKLUSION

Elementerne i kompromisteksten skal ses som en pakke, der sigter mod at skabe en velafbalanceret ordning, der tager lige stort hensyn til interesserne hos skyldnere, kreditorer og andre interessenter. Selv om kompromisteksten harmoniserer nogle meget vigtige principper, giver den medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet til at vælge deres tilgang til, hvordan de vil gennemføre principperne.

Under hensyntagen til vigtigheden af at bevare denne balance henstilles det til Rådet (retlige og indre anliggender), at det på samlingen den 11.-12. oktober 2018:

- a) bekræfter en generel indstilling om kompromisteksten, som den foreligger i bilaget til dette dokument
- b) når til enighed om, at denne tekst skal danne grundlag for forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

2016/0359 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om rammer for forebyggende rekonstruktion, om gældssanering og forbud og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering og om ændring af direktiv (EU) 2017/1132

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53 og 114, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹, under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget², efter den almindelige lovgivningsprocedure, og ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

- (1) Formålet med dette direktiv er at fjerne hindringer for udøvelsen af grundlæggende frihedsrettigheder såsom frie kapitalbevægelser og etableringsfriheden, der skyldes forskelle mellem de nationale lovgivninger og procedurer vedrørende forebyggende rekonstruktion, insolvensbehandling, **gældssanering og forbud**. Dette direktiv tager sigte på, at sådanne hindringer fjernes ved at sikre, at levedygtige virksomheder i finansielle vanskeligheder får adgang til effektive nationale rammer for forebyggende rekonstruktion, så de får mulighed for at fortsætte driften, at ærlige **insolvente eller** svært gældstyngede iværksættere efter en rimelig periode får en ny chance efter en komplet gældssanering, og at procedurerne for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering forbedres, især for at gøre dem kortere.
- (2) Rekonstruktion skal gøre det muligt for **skyldnere** i finansielle vanskeligheder helt eller delvist at fortsætte driften ved at ændre sammensætningen af eller vilkårene eller strukturen for virksomhedens aktiver og passiver eller deres kapitalstruktur, herunder gennem salg af aktiver eller dele af virksomheden **samt gennem driftsændringer. Medmindre andet er fastsat i national ret, bør driftsændringer, såsom opsigelse eller ændring af kontrakter eller salg eller anden afhændelse af aktiver, overholde de generelle krav, der er fastsat i national ret for sådanne foranstaltninger, navnlig de civil- og arbejdsretlige regler. Eventuel konvertering af gæld til aktier bør ligeledes overholde de garantier, der er fastsat i national ret.** Rammerne for forebyggende rekonstruktion bør først og fremmest gøre det muligt for **skyldnere** at rekonstruere på et tidligt tidspunkt, så de undgår insolvens. Disse rammer bør maksimere den samlede værdi for kreditorerne, ejerne og økonomien som helhed og bør forhindre unødvendigt tab af arbejdspladser og tab af viden og kompetencer. De bør også forhindre akkumulering af misligholdte lån. Under rekonstruktionsprocessen bør alle parter retigheder beskyttes **på en afbalanceret måde**. Samtidig bør virksomheder, der ikke er levedygtige, og som ikke har udsigt til at kunne overleve, afvikles hurtigst muligt. **Hvis en skyldner i finansielle vanskeligheder ikke er økonomisk rentabel eller ikke umiddelbart kan få genetableret sin økonomiske rentabilitet, kan rekonstruktionsbestrebelse resultere i fremskyndelse og akkumulering af tab til skade for kreditorer, arbejdstagere og andre interessenter samt for økonomien som helhed.**

- (3) Der er forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til antallet af ordninger, som skyldnere i finansielle vanskeligheder har adgang til med henblik på at rekonstruere deres virksomhed. Nogle medlemsstater har et begrænset antal ordninger, hvilket betyder, at virksomhederne først er i stand til at rekonstruere på et relativt sent tidspunkt som led i en insolvensbehandling. I andre medlemsstater er der mulighed for en rekonstruktion på et tidligere tidspunkt, men procedurerne herfor er ikke altid så effektive som de kunne være, eller de kan være meget formelle, navnlig med hensyn til begrænset brug af udenretslige ordninger. På samme måde er der også forskelle mellem de nationale regler, der har til formål at give iværksættere en ny chance, navnlig gennem sanering af den gæld, de har stiftet i forbindelse med deres virksomhed, og disse forskelle omfatter især gældssaneringens varighed og kriterierne for at opnå gældssanering.
- (4) I mange medlemsstater tager det over tre år for konkursramte, men ærlige iværksættere at opnå gældssanering og starte på en frisk. Ineffektive rammer for **gældssanering og forbud** resulterer i, at iværksættere må flytte til andre jurisdiktioner for at kunne starte på en frisk inden for en rimelig tidshorison, og det medfører betydelige meromkostninger for både kreditorerne og skyldnerne selv. Langvarige forbud mod udøvelse af erhvervsvirksomhed, der ofte ledsager en ordning, der fører til gældssanering, skaber hindringer for friheden til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed.
- (5) De uforholdsmæssigt lange procedurer i forbindelse med rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering i flere medlemsstater er stærkt medvirkende til de lave inddrivelsesrater og til at afholde investorer fra at investere i jurisdiktioner, hvor procedurerne risikerer at være for langvarige.
- (6) Alle disse forskelle resulterer i ekstraomkostninger for investorer i forbindelse med vurdering af risikoen for, at skyldnere kommer i finansielle vanskeligheder i en eller flere medlemsstater, og omkostningerne ved rekonstruktion af virksomheder med forretningssteder, kreditorer eller aktiver i andre medlemsstater, hvilket typisk er tilfældet i forbindelse med rekonstruktion af internationale koncerner. Mange investorer nævner usikkerheden omkring insolvensreglerne eller risikoen for en langvarig eller kompleks insolvensbehandling i et andet land som en af hovedårsagerne til ikke at investere eller etablere forretningsforbindelser uden for deres hjemland.

- (7) Disse forskelle resulterer i ulige vilkår for kreditadgang og i uensartede inddrivelsesrater i medlemsstaterne. En højere grad af harmonisering inden for rekonstruktion, insolvensbehandling og **gældssanering og forbud** er derfor afgørende for et velfungerende indre marked generelt og for en fungerende kapitalmarkedsunion i særdeleshed.
- (8) Den ekstra risikovurdering og kreditorernes omkostninger i forbindelse med grænseoverskridende inddrivelse af fordringer hos svært gældstyngede iværksættere, der flytter til en anden medlemsstat for at få **gældssanering** meget hurtigere, bør også fjernes. De meromkostninger, som iværksættere pådrager sig som følge af behovet for at flytte til en anden medlemsstat for at få **gældssanering**, bør også reduceres. De hindringer, der følger af langvarige forbud mod udøvelse af erhvervsvirksomhed grundet en iværksætters overgældsætning, hæmmer desuden iværksættervirksomhed.
- (9) Hindringer for udøvelse af grundlæggende frihedsrettigheder begrænser sig ikke til rent grænseoverskridende situationer. Et stadig mere sammenkøbet indre marked med fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og arbejdstagere og med en stadig større digital dimension betyder, at meget få virksomheder er rent nationale, hvis alle relevante elementer tages i betragtning, f.eks. deres kundegrundlag, forsyningskæde, virksomhedsområder, investorer og kapitalgrundlag. Selv rent nationale tilfælde af insolvens kan påvirke det indre markeds funktion gennem dominoeffekten af insolvens, hvor en **skyldners** insolvens kan udløse yderligere tilfælde af insolvens i forsyningskæden.

- (10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848³ handler om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse, om den lovgivning, der finder anvendelse, og om samarbejde i forbindelse med grænseoverskridende konkursbehandlinger samt sammenkoblingen af insolvensregistre. Den omhandler forebyggende procedurer, der styrker forudsætningerne for at redde økonomisk levedygtige virksomheder, og procedurer for at give iværksættere en ny chance. Forordning (EU) 2015/848 løser imidlertid ikke problemet med forskellene mellem disse procedurer i national ret. Desuden vil et instrument, der begrænser sig til grænseoverskridende insolvenssager alene, ikke fjerne alle hindringer for den fri bevægelighed, og det vil heller ikke være muligt for investorerne på forhånd at bestemme den grænseoverskridende eller indenlandske karakter af en skyldners eventuelle finansielle vanskeligheder i fremtiden. Det er derfor nødvendigt at gå videre end retligt samarbejde og fastsætte væsentlige minimumsstandarder **med henblik på forebyggende rekonstruktionsprocedurer og procedurer for gældssanering af iværksættere.**
- (10a) **Dette direktiv bør ikke have nogen indflydelse på anvendelsesområdet for forordning (EU) 2015/848. Det tilsigter at være fuldt ud foreneligt med og supplere forordning (EU) 2015/848 ved at pålægge medlemsstaterne at indføre forebyggende rekonstruktionsprocedurer, der opfylder visse mindstekrav til effektiviteten. Det ændrer ikke den tilgang, der er valgt i forordning (EU) 2015/848, der giver medlemsstaterne mulighed for at bevare eller indføre procedurer, som ikke opfylder betingelsen om offentliggørelse med henblik på anerkendelse og underretning i henhold til bilag A til forordning (EU) 2015/848. Selv om direktivet ikke stiller krav om, at procedurerne inden for dets anvendelsesområde opfylder alle betingelserne for underretning i henhold til bilag A til forordning (EU) 2015/848, tager det sigte på at lette den grænseoverskridende anerkendelse og fuldbyrdelse af procedurer, der henhører under dets anvendelsesområde.**

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19).

- (11) Det er nødvendigt at reducere omkostninger forbundet med rekonstruktion for både skyldnere og kreditorer. Det betyder, at de forskelle, der lægger hindringer i vejen for en tidlig rekonstruktion af rentable **skyldnere** i finansielle vanskeligheder og muligheden for **gældssanering** til ærlige iværksættere, bør reduceres. Det bør føre til større gennemsigthed, retssikkerhed og forudsigelighed i Unionen. Det bør også maksimere afkastet for alle typer kreditorer og investorer og fremme grænseoverskridende investeringer. En bedre sammenhæng bør også lette rekonstruktion af koncerner, uanset hvor koncernens medlemmer befinder sig i Unionen.
- (12) Fjernelse af hindringerne for en effektiv rekonstruktion af rentable **skyldnere** i finansielle vanskeligheder bidrager til at minimere tabet af arbejdspladser, tabene for kreditorer i forsyningskæden, bevarer knowhow og kompetencer og er dermed til fordel for økonomien som helhed. Ved at gøre det nemmere for iværksættere at få **gældssanering** undgår de at blive ekskluderet fra arbejdsmarkedet, og de får mulighed for at genoptage deres iværksættervirksomhed ved at trække på deres tidligere erfaring. Endelig vil en afkortning af rekonstruktionsprocedurerne resultere i højere inddrivelsesrater for kreditorer, for jo længere tid, der går, desto større tab vil **skyldneren** normalt lide. Endvidere vil effektive insolvensrammer muliggøre en bedre vurdering af de risici, der er forbundet med långivning og lånoptagelse, og en mere gnidningsløs tilpasningsproces for **insolvente eller** svært gældstyngede **skyldnere** og dermed minimere de økonomiske og sociale omkostninger i forbindelse med deres gældsafvikling. **Dette direktiv giver medlemsstaterne fleksibilitet til at anvende disse fælles principper, samtidig med at de nationale retssystemer respekteres. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre andre rammer for forebyggende rekonstruktion i deres nationale retssystemer.**

- (13) En mere kohærent tilgang på EU-plan bør være til gavn for især **mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder**, der ikke har de fornødne ressourcer til at gennemføre bekostelige rekonstruktioner og drage fordel af de mere effektive rekonstruktionsordninger, der findes i nogle medlemsstater. **Ved definitionen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder bør medlemsstaterne tage behørigt hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF eller Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.** Når **mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder** havner i finansielle vanskeligheder, har de ofte ikke ressourcer til at indkøbe professionel rådgivning, og der bør derfor indføres tidlige varslingsmekanismer, der kan advare skyldnere om, at der er behov for hurtig handling. **Medlemsstaterne kan enten udvikle sådanne instrumenter selv eller overlade det til den private sektor, forudsat at målet nås.** For at hjælpe sådanne **skyldnere** med at gennemføre en billig rekonstruktion bør der også på nationalt plan udvikles **omfattende tjeklister for rekonstruktionsplaner, tilpasset behovene hos mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder**, som bør gøres tilgængelige på internettet. (...)

- (14) Direktivets anvendelsesområde bør ikke omfatte skyldnere, der er forsikrings- og genforsikringselskaber som defineret i artikel 13, nr. 1) og 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF⁴, kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 575/2013⁵, investeringsselskaber og kollektive investeringsordninger som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2) og 7), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 575/2013, centrale modparter som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012⁶, værdipapircentraler som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014⁷ og andre finansieringsinstitutter og enheder som angivet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁸. De er omfattet af særordninger, og de nationale tilsyns- og afviklingsmyndigheder har brede beføjelser til at intervenere. **Det kunne også være hensigtsmæssigt at udelukke andre finansielle enheder, der yder finansielle tjenester, og som er omfattet af særordninger, under hvilke de nationale tilsyns- eller afviklingsmyndigheder har brede beføjelser til at intervenere, i lighed med de ovenfor nævnte. Af samme grund bør direktivets anvendelsesområde heller ikke omfatte offentlige organer i henhold til national ret. Medlemsstaterne kan også begrænse adgangen til rammer for forebyggende rekonstruktion til juridiske personer. I medlemsstater med forskellige retssystemer, hvor samme type enhed har en anden retlig status i disse retssystemer, kunne de anvende en ensartet ordning for alle disse typer enheder.**

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

- (17) Skyldnere, **herunder retlige enheder og, hvis der er hjemmel for det i national ret, fysiske personer og koncerner**, bør have adgang til en ramme for rekonstruktion for at sætte dem i stand til at tackle deres finansielle vanskeligheder på et tidligt tidspunkt, når der er sandsynlighed for, at deres insolvens kan forhindres, og at deres virksomhed kan videreføres. Der bør være adgang til en rekonstruktionsramme, før en skyldner bliver insolvent i henhold til national ret, dvs. før skyldner opfylder betingelserne **i national ret** for at blive genstand for kollektiv insolvensbehandling, der normalt betyder, at skyldner mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator. (...) For at undgå misbrug af procedurerne bør skyldners finansielle vanskeligheder afspejle en sandsynlighed for insolvens, og rekonstruktionsplanen bør kunne afværge skyldners insolvens og sikre virksomhedens overlevelse. **Medlemsstaterne kan bestemme, hvorvidt fordringer, der forfalder eller indtræder efter anmodning om eller indledning af proceduren, medtages i de forebyggende rekonstruktionsforanstaltninger eller suspensionen af individuel kreditorfølgning. Det står medlemsstaterne frit for at afgøre, om individuel kreditorfølgning skal have indflydelse på renterne af fordringer.**
- (17a) **Medlemsstaterne kan indføre en levedygtighedstest som betingelse for adgang til rekonstruktionsproceduren som fastsat i dette direktiv. En sådan test skal foretages uden at være til skade for skyldnerens aktiver, hvilket bl.a. kan betyde, at der bevilges midlertidig suspension, eller at vurderingen foretages uden unødigt forsinkelse. At der ikke er sket skade udelukker dog ikke muligheden for at kræve, at skyldner for egen regning påviser sin rentabilitet.**
- (17b) **Medlemsstaterne kan udvide anvendelsesområdet for rammerne for forebyggende rekonstruktion i henhold til dette direktiv til også at omfatte situationer, hvor skyldner har ikkefinansielle vanskeligheder, forudsat at sådanne vanskeligheder medfører en reel og alvorlig trussel mod skyldners faktiske eller fremtidige evne til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder. Den relevante tidsramme for fastlæggelse af en sådan trussel kan udgøre en periode på flere måneder eller mere for at tage hensyn til tilfælde, hvor skyldner har ikkefinansielle vanskeligheder, der truer virksomheden som en going concern og, på mellemlang sigt, dens likviditet. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en skyldner har mistet en kontrakt, der har central betydning for vedkommende.**

- (18) For at fremme effektivitet og mindske forsinkelser og omkostninger bør rammerne for forebyggende rekonstruktion inkludere fleksible procedurer. **Hvis bestemmelserne i dette direktiv gennemføres i forskellige procedurer inden for en rekonstruktionsramme, bør skyldner have adgang til alle de rettigheder og garantier, der er fastsat i dette direktiv med henblik på at forebygge rekonstruktion. Med undtagelse af de tilfælde, hvor obligatorisk inddragelse af judicielle eller administrative myndigheder er påkrævet i henhold til dette direktiv, kan medlemsstaterne begrænse deres inddragelse (...) til, hvad der er nødvendigt og passende, idet der bl.a. tages hensyn til målet om at beskytte rettighederne og interesserne hos skyldnere og berørte parter og målet om at mindske forsinkelser og omkostninger ved procedurerne. Når kreditorer har mulighed for at indlede en rekonstruktionsprocedure i henhold til national ret, kan medlemsstaterne kræve skyldners samtykke som en forudsætning for at indlede proceduren.**
- (18a) For at undgå unødvendige omkostninger, afspejle det forhold, at proceduren anvendes på et tidligt tidspunkt og **tilskynde skyldnere til at ansøge om forebyggende rekonstruktion på et tidligt tidspunkt i en periode med finansielle vanskeligheder**, bør de i princippet bevare kontrollen over deres aktiver og virksomhedens daglige drift. Udpegelsen af en rekonstruktør bør, uanset om der er tale om **at støtte** forhandlingerne om en rekonstruktionsplan eller (...) **føre tilsyn** med skyldners handlinger, ikke være obligatorisk i alle tilfælde, men bør afgøres fra sag til sag afhængigt af sagens omstændigheder eller skyldners specifikke behov. (...) Imidlertid (...) **kan medlemsstaterne beslutte, at udpegelsen af en rekonstruktør altid er nødvendig under visse omstændigheder, (...) f.eks. hvis skyldner opnår fordel af (...) en generel suspension af individuel kreditorforfølgning, (...) hvis rekonstruktionsplanen skal stadfæstes af en judicial eller administrativ myndighed ved gennemtvungelse over for alle kreditorklasser, eller hvis rekonstruktionsplanen omfatter foranstaltninger, der berører arbejdstagernes rettigheder, når skyldneren eller ledelsen har handlet på en svigagtig, kriminel eller skadelig måde i forretningsforbindelserne, eller når udpegelsen er foretaget med det ene formål at bistå med udarbejdelse eller forhandling af rekonstruktionsplanen.**

- (19) En skyldner bør kunne **opnå fordel af midlertidig suspension af individuel kreditorforfølgning, hvad enten den bevilges af en judiciel eller administrativ myndighed eller sker i kraft af loven (...)** med det formål at støtte forhandlingerne om en rekonstruktionsplan, ved at sætte skyldner i stand til under forhandlingerne at fortsætte sin drift eller bevare værdien af skyldners bo. Hvis det er fastsat i national ret, kan suspensionen også omfatte sikkerhed, der er stillet af tredjemand, herunder kautionister og sikkerhedsstillere. Medlemsstaterne kunne dog foreskrive, at de judicielle eller administrative myndigheder kan afvise at bevilge en suspension af individuel kreditorforfølgning, hvis en sådan suspension ikke er nødvendig, eller hvis det ikke vil opfylde målet om at støtte forhandlingerne. Faktorer, der kan udgøre en begrundelse for afvisning, kan omfatte manglende støtte fra det påkrævede flertal af kreditorer eller, hvis der er hjemmel hertil i national ret, skyldners faktiske manglende evne til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder. For at lette og fremskynde sagsbehandlingen bør medlemsstaterne kunne opstille formodninger, som kan modbevise, med hensyn til forekomsten af begrundelser for afvisning, f.eks. hvis skyldneren udviser en adfærd, der er typisk for en skyldner, som er ude af stand til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder, såsom en væsentlig betalingsmisligholdelse over for arbejdstagere eller skatte- og socialsikringsorganer, eller hvis iværksætteren eller den nuværende ledelse af en virksomhed har begået økonomisk kriminalitet, der giver grund til at tro, at et flertal af kreditorerne ikke vil støtte indledning af forhandlingerne.
- (19a) Suspension af kreditorforfølgning kan være generel, dvs. angå alle kreditorer, eller være rettet mod individuelle kreditorer eller kategorier af kreditorer. **Medlemsstaterne kan under nærmere fastsatte omstændigheder udelukke visse fordringer eller kategorier af fordringer fra suspensionens anvendelsesområde, f.eks. fordringer, der er sikret med aktiver, som, hvis de fjernes, ikke ville bringe virksomhedsrekonstruktionen i fare, eller fordringer fra kreditorer, der ville lide urimelig skade ved en suspension, såsom ved et ikkekompenseret tab eller værdiforringelse af sikkerhedsstillelsen.**

(19b) For at sikre en rimelig balance mellem skyldners og kreditorers rettigheder bør suspension af kreditorforfølgning **anvendes** for en periode på **højst** fire måneder. Komplekse rekonstruktioner kan imidlertid kræve længere tid. Medlemsstaterne kan bestemme, at (...) den judicielle eller administrative myndighed **kan** forlænge **den indledende suspensionsperiode under nærmere fastsatte omstændigheder, som kunne omfatte de fremskridt, der er gjort i forhandlingerne om rekonstruktionsplanen, sagens kompleksitet, skyldners størrelse eller dokumentation for, at planen sandsynligvis vil blive vedtaget.** (...) Hvis en judicial eller administrativ myndighed ikke træffer en afgørelse om suspension af kreditorforfølgning, inden den udløber, bør suspensionen ophøre med at have virkning den dag, hvor suspensionsperioden udløber. Af hensyn til retssikkerheden bør suspensionens samlede varighed ikke overstige tolv måneder. **Uanset perioden på tolv måneder kan medlemsstaterne, når de kræver, at rekonstruktionsplaner forelægges en judicial eller administrativ myndighed til stadfæstelse inden for otte måneder, fastsætte, at suspensionen forlænges, indtil planen er stadfæstet. Medlemsstaterne kan fastsætte tidsubegrænset suspension, når skyldner bliver insolvent i henhold til national ret. Medlemsstaterne kan, indtil en judicial eller administrativ myndighed har truffet afgørelse om adgang til rammerne for forebyggende rekonstruktion, beslutte, om en kort midlertidig suspension skal være underlagt tidsfristerne i dette direktiv.**

- (20) For at sikre, at kreditorerne ikke lider **unødigt** skade, **bør medlemsstaterne sikre, at judicielle eller administrative myndigheder kan ophæve suspensionen, hvis den ikke længere opfylder målet om at støtte forhandlingerne, f.eks. hvis det viser sig, at det påkrævede flertal af kreditorer ikke ønsker at fortsætte forhandlingerne. (...)** Suspensionen bør **også** ophæves, **hvis** kreditorer lider urimelig skade som følge af suspensionen. **Medlemsstaterne kan begrænse muligheden for at ophæve suspensionen af individuel kreditorforfølgning til at omfatte situationer, hvor kreditorer ikke har haft mulighed for at blive hørt, før den trådte i kraft, eller før den blev forlænget. De kan også fastsætte en minimumsperiode, inden for hvilken suspensionen ikke kan ophæves.** Ved bestemmelsen af, om kreditorer lider urimelig skade, **kan** judicielle eller administrative myndigheder tage hensyn til, om suspensionen vil bevare boets samlede værdi, om skyldner handler i ond tro eller med det formål at forårsage skade eller generelt handler i strid med den samlede kreditormasses legitime forventninger. **Dette direktiv omfatter ikke bestemmelser om kompensation eller garantier for kreditorer, hvis sikkerhedsstillelse sandsynligvis vil falde i værdi under suspensionen.** En enkelt kreditor eller klasse af kreditorer vil lide urimelig skade som følge af suspensionen, hvis deres fordringer eksempelvis stilles ringere som følge af suspensionen, end hvis suspensionen ikke fandt **anvendelse**, eller hvis kreditor stilles ringere end andre kreditorer i en lignende situation. **Medlemsstaterne kan fastsætte, at når en eller flere kreditorer eller en eller flere klasser af kreditorer har lidt urimelig skade, kan suspensionen ophæves for disse kreditorer eller klasser af kreditorer eller for alle kreditorer. Det står medlemsstaterne frit for at beslutte, hvem der kan anmode om ophævelse af suspensionen.**

- (21) (...) En suspension af individuel kreditorforfølgning bør også udsætte skyldners forpligtelse til at begære, eller på kreditors anmodning indlede, en insolvensbehandling, som kan ende i skyldners likvidation. En sådan insolvensbehandling bør omfatte dem, hvor resultatet ikke ved lov er begrænset til skyldners likvidation, men også kan resultere i en rekonstruktion af skyldner. Suspension af en insolvensbehandling, der indledes på begæring af kreditorer, gælder ikke kun, når medlemsstaterne fastsætter en generel suspension af individuel kreditorforfølgning, som omfatter alle kreditorer, men også når national ret giver mulighed for begrænset suspension af individuel kreditorforfølgning for et begrænset antal kreditorer alene. Medlemsstaterne kan dog bestemme, at insolvensbehandling kan indledes på begæring af offentlige myndigheder, som ikke handler i egenskab af kreditorer, såsom en anklager, i den almindelige interesse. Medlemsstaterne kan afvige fra disse regler, når en skyldner bliver ude af stand til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder, forudsat at en judicial eller administrativ myndighed kan opretholde fordelene ved en suspension, hvis det under hensyntagen til sagens omstændigheder må lægges til grund, at indledning af insolvensbehandling, der kan resultere i skyldners likvidation, ikke vil være i kreditorernes almindelige interesse.
- (22) Hvis en skyldner bliver genstand for en insolvensbehandling, kan nogle leverandører have kontraktlige rettigheder, der berettiger dem til at afslutte kontrakten som følge af insolvensen (kendt som *ipso facto*-klausuler), **selv om skyldneren behørigt har opfyldt sine forpligtelser**. Det samme er tilfældet, når en skyldner ansøger om forebyggende rekonstruktionsforanstaltninger. Hvis sådanne klausuler gøres gældende, når skyldner blot forhandler om en rekonstruktionsplan eller anmoder om en suspension af kreditorforfølgningen, eller i forbindelse med en hændelse forbundet med suspensionen, kan en tidlig afslutning få negativ indvirkning på skyldners virksomhed og en vellykket redning af virksomheden. **I sådanne tilfælde** er det derfor nødvendigt, at kreditorerne (...) ikke får mulighed for at påberåbe sig *ipso facto*-klausuler, der henviser til forhandlinger om en rekonstruktionsplan eller en suspension eller en tilsvarende hændelse forbundet med suspensionen.

- (22a) Medlemsstaterne kan fastsætte, at kreditorer, der er omfattet af suspensionen, hvis fordringer er indtrådt før suspensionen og ikke er blevet betalt af skyldner, ikke har mulighed for at tilbageholde en ydelse, afslutte, fremskynde eller på anden måde ændre kontrakter til senere opfyldelse i løbet af suspensionsperioden, forudsat at skyldner opfylder sine forpligtelser i henhold til sådanne kontrakter, der forfalder i løbet af suspensionen. En tidlig afslutning ville være til fare for virksomhedens evne til at fortsætte driften under rekonstruktionsforhandlinger, især hvis det drejer sig om kontrakter om essentielle leverancer af eksempelvis gas, elektricitet, vand, telekommunikation og betalingskorttjenester.
- (23) (...) Dette direktiv fastsætter minimumsstandarder for indholdet af en rekonstruktionsplan. Medlemsstaterne kan imidlertid kræve yderligere forklaringer i rekonstruktionsplanen, f.eks. vedrørende de kriterier, efter hvilke kreditorerne er inddelt i grupper, hvilket kan være relevant i tilfælde, hvor en gæld kun er delvis sikret.
- (24) (...) Kreditorer, der berøres af rekonstruktionsplanen, og, såfremt dette er tilladt i henhold til national ret, aktionærer bør have ret til at stemme om vedtagelsen af rekonstruktionsplanen. **Medlemsstaterne kan fastsætte begrænsede undtagelser fra denne regel.** Parter, der ikke berøres af rekonstruktionsplanen, bør ikke have stemmeret i forhold til planen, og der bør ikke stilles krav om deres støtte for at godkende planen. Afstemningen kan tage form af en formel afstemningsproces eller en høring og aftale med det påkrævede flertal af berørte parter. Hvis afstemningen tager form af en (...) aftale **med det påkrævede flertal, kunne** de berørte parter, **som ikke var involveret i denne aftale**, ikke desto mindre have mulighed for at tilslutte sig rekonstruktionsplanen.

- (25) For at sikre, at rettigheder, som i alt væsentligt ligner hinanden, behandles ensartet, og at rekonstruktionsplaner kan vedtages uden urimelig skade for de berørte parter rettigheder, bør de berørte parter behandles i særskilte klasser, der afspejler kriterierne for klasseinddeling i national ret. **Klasseinddeling indebærer inddelingen af de berørte parter i grupper med henblik på vedtagelsen af en plan, der afspejler de rettigheder og gældsklasser, der er knyttet til de berørte krav og interesser.** Som et minimum bør sikrede og usikrede kreditorer altid behandles i forskellige klasser, **men medlemsstaterne kan kræve, at der oprettes mere end to klasser af kreditorer, herunder forskellige klasser af usikrede eller sikrede kreditorer og klasser af kreditorer med efterstillede fordringer. Medlemsstaterne kan også behandle andre typer kreditorer, der ikke har tilstrækkeligt ensartede interesser i separate klasser, f.eks. skatte- og socialsikringsmyndigheder.** National ret **kan** bestemme, at sikrede krav kan opdeles i sikrede og usikrede **dele** baseret på en værdiansættelse af sikkerheden. National ret **kan** også foreskrive specifikke regler, som støtter klasseinddeling, såfremt ikke-diversificerede eller på anden vis særligt sårbare kreditorer, f.eks. arbejdstagere eller små leverandører, kunne drage fordel af dannelsen af en sådan klasse.
- (25a) **Medlemsstaterne kan fastsætte, at der i tilfælde af skyldnere, der er mikrovirksomheder og små eller mellemstore virksomheder, kan gøres en undtagelse som følge af deres forholdsvis enkle kapitalstruktur fra forpligtelsen til at behandle kreditorerne i særskilte klasser. I tilfælde hvor mikrovirksomheder og små eller mellemstore virksomheder har valgt kun at anvende én afstemningsklasse, der stemmer imod planen, er det i overensstemmelse med de generelle principper i dette direktiv muligt for skyldner at forelægge en anden plan.**
- (25b) National lovgivning bør under alle omstændigheder sikre en passende behandling af spørgsmål af særlig betydning for klasseinddelingen, f.eks. fordringer fra forbundne parter, og den bør indeholde regler om eventualfordringer og bestridte fordringer. **National ret kan regulere, hvordan bestridte fordringer håndteres med henblik på tildeling af stemmerettigheder.** De judicielle eller administrative myndigheder bør undersøge klassesdannelse, **herunder udvælgelsen af kreditorer, der berøres af planen,** når en rekonstruktionsplan forelægges til stadfæstelse, men medlemsstaterne kunne foreskrive, at disse myndigheder også kan undersøge klassesdannelse på et tidligere tidspunkt, hvis forslagsstilleren til planen søger validering eller vejledning i forvejen.

- (26) National ret bør indeholde regler om påkrævede flertal for at sikre, at et mindretal af berørte parter i hver klasse ikke kan hindre vedtagelsen af rekonstruktionsplaner, der ikke forringer deres rettigheder eller interesser i urimeligt omfang. Uden en majoritetsregel, som binder sikrede kreditorer, der ikke samtykker, ville det i mange tilfælde ikke være muligt at gennemføre en tidlig rekonstruktion, f.eks. når der er behov for en finansiel rekonstruktion, men virksomheden ellers er levedygtig. For at sikre, at parter har indflydelse på vedtagelsen af rekonstruktionsplaner i en grad, der står i forhold til deres interesser i virksomheden, bør den påkrævede majoritet baseres på størrelsen af kreditorernes fordringer eller kapitalejernes interesser i en given klasse. **Medlemsstaterne kan desuden kræve, at der er flertal blandt antallet af berørte parter i hver klasse. Medlemsstaterne kan fastsætte regler med hensyn til berørte parter med stemmeret, der ikke udøver deres stemmeret på korrekt vis eller ikke er repræsenteret, f.eks. ved at tage dem i betragtning i forbindelse med en deltagelsestærskel eller ved beregningen af et flertal. Det står også medlemsstaterne frit for at fastsætte en tærskel for deltagelse i afstemningen.**
- (27) Kriteriet om "kreditorernes bedste interesse" gør det muligt at sikre, at kreditorer, der ikke samtykker, ikke stilles ringere under rekonstruktionsplanen, end det ville have været tilfældet **enten** i tilfælde af likvidation, det være sig (...) en gradvis afvikling eller frasalg af virksomheden som en going concern, **eller i tilfælde af det næstbedste alternativ, hvis rekonstruktionsplanen ikke var blevet stadfæstet. Medlemsstaterne bør have mulighed for at vælge en af disse to tærskler ved gennemførelsen af denne test i national ret.** Dette kriterium bør anvendes i alle tilfælde, hvor en plan skal stadfæstes for at være bindende for kreditorer, der ikke samtykker, eller, alt efter omstændighederne, klasser af kreditorer, der ikke samtykker. **Som følge af kriteriet om "kreditorernes bedste interesse", hvor offentlige institutionelle kreditorer har en privilegeret status i henhold til national ret, kan medlemsstaterne bestemme, at planen ikke pålægger dem et fuldstændigt eller delvist bortfald af deres fordringer.**

- (28) En rekonstruktionsplan bør altid betragtes som vedtaget, hvis det påkrævede flertal i hver berørt klasse støtter planen, men en rekonstruktionsplan, der ikke støttes af det påkrævede flertal i hver berørt klasse, **kan** stadig stadfæstes af en judiciel eller administrativ myndighed **på forslag af en skyldner eller med skyldners samtykke**. Hvis der er tale om en **juridisk person**, bør medlemsstaterne kunne afgøre, om skyldneren med henblik herpå skal forstås som den juridiske persons bestyrelse eller et vist flertal af aktionærer eller kapitalejere. For at planen kan stadfæstes i tilfælde af en gennemtvungelse over for alle kreditorer, skal den enten støttes af mindst én eller et ulige antal berørte klasser af kreditorer eller af et flertal af stemmeberettigede klasser af berørte parter, forudsat at mindst én af disse klasser er en klasse af sikrede kreditorer eller har forrang for klassen af ordinære usikrede kreditorer (cross-class cram-down-mekanismen). I det første tilfælde vil medlemsstaterne kunne øge antallet af klasser, der er nødvendige for at godkende planen, uden nødvendigvis at kræve, at alle disse klasser, efter en værdiansættelse af skyldner som en going concern, bør fyldestgøres eller bevare samtlige interesser eller, hvis det er fastsat i national ret, med rimelighed kan antages at blive fyldestgjort eller bevare samtlige interesser, hvis den normale prioritetsrækkefølge i en likvidation blev anvendt i henhold til national ret. Medlemsstaterne bør imidlertid ikke kræve samtykke fra alle klasser. Dette betyder, at hvis der kun er to kreditorer, bør samtykke fra mindst én klasse betragtes som fyldestgørende, hvis andre betingelser for anvendelsen af cross-class cram-down-mekanismen også er opfyldt. Ved skadelidte kreditorer forstås, at der er sket en værdiforringelse af deres fordringer.

(28a) Ved anvendelse af cross-class cram-down-mekanismen bør medlemsstaterne sikre, at klasser af berørte kreditorer, der ikke samtykker, ikke behandles urimeligt i den foreslåede plan, og bør give tilstrækkelig beskyttelse for sådanne klasser, der ikke samtykker. Det kan medlemsstaterne gøre ved at sikre, at (...) en klasse af berørte kreditorer, der ikke samtykker, modtager fuld betaling, hvis en lavere prioriteret klasse skal modtage en udlodning eller bevare eventuelle interesser i henhold til rekonstruktionsplanen.

Medlemsstaterne bør have mulighed for at gennemføre konceptet med fuld betaling, bl.a. for så vidt angår tidspunktet for betaling, så længe hovedkravet og, i tilfælde af sikrede kreditorer, sikkerhedsstillelsens værdi er beskyttet. Medlemsstaterne kan også beslutte, med hvilke tilsvarende midler den oprindelige fordring kan fyldestgøres fuldt ud. Medlemsstaterne bør have mulighed for at fravige denne regel, f.eks. når det er rimeligt, at kapitalejere bevarer visse interesser i henhold til planen, selv om en højere prioriteret klasse er forpligtet til at acceptere en nedsættelse af sine fordringer, eller at væsentlige leverandører, der er omfattet af bestemmelsen om suspension af individuel kreditorfølgning, betales før højere prioriterede kreditorer. Alternativt kan medlemsstaterne beskytte en kreditorklasse, der ikke samtykker, ved at sikre, at den behandles mindst lige så gunstigt som enhver anden klasse af samme rang og gunstigere end en lavere prioriteret klasse. Medlemsstaterne kan vælge, hvilken af de ovennævnte beskyttelsesmekanismer de vil indføre.

(29) Samtidig med at beskytte aktionærernes og andre kapitalejeres legitime interesser bør medlemsstaterne sikre, at **de** ikke urimeligt kan **forhindre** vedtagelsen af rekonstruktionsplaner, der vil kunne genskabe skyldners rentabilitet. **Medlemsstaterne kan tilpasse de elementer, der ikke er rimelige, for bl.a. at tage hensyn til, hvorvidt skyldner er en SMV eller en stor virksomhed, de foreslåede rekonstruktionsforanstaltninger, der berører kapitalejernes rettigheder, kapitalejertype, om skyldner er en juridisk eller fysisk person, eller om parterne i en virksomhed har begrænset eller personlig hæftelse.** Medlemsstaterne kan benytte forskellige midler til at nå dette mål, f.eks. vælge ikke at give kapitalejere ret til at stemme om en rekonstruktionsplan **og ikke gøre** vedtagelsen af en rekonstruktionsplan (...) betinget af en aftale mellem "out-of-the-money"-kapitalejere, dvs. kapitalejere, der efter en værdiansættelse af virksomheden ikke ville modtage nogen betaling eller anden erstatning, hvis den normale prioritetsrækkefølge i en likvidation blev anvendt. Når kapitalejere har ret til at stemme om en rekonstruktionsplan, bør en judiciel eller administrativ myndighed imidlertid kunne stadfæste planen, uanset om en eller flere klasser af kapitalejere ikke samtykker, gennem en cross-class cram-down-mekanisme. **Medlemsstater, som udelukker kapitalejere fra at stemme, behøver ikke at anvende reglen om absolut fortrinsstilling i forholdet mellem kreditorer og kapitalejere. Et andet middel til gennemførelse af dette krav kunne være at sikre, at rekonstruktionsforanstaltninger, som direkte berører kapitalejeres rettigheder og hører under et bestemt organs kompetence i henhold til selskabsretten, ikke er omfattet af urimeligt høje flertalskrav, og at kapitalejere ingen kompetence har i forhold til rekonstruktionsforanstaltninger, der ikke direkte berører deres rettigheder.** Der kan være behov for flere klasser af kapitalejere, når der findes forskellige klasser af kapitalandele med forskellige rettigheder. Kapitalejere i små og mellemstore virksomheder, der ikke blot er investorer, men ejere af virksomheden og bidrager til virksomheden på andre måder, f.eks. med ledelsesekspertise, har muligvis ikke et incitament til at rekonstruere under sådanne forhold. Derfor bør cross-class cram-down-mekanismen være frivillig for skyldnere, der er små og mellemstore virksomheder.

- (30) Det er nødvendigt, at en judiciel eller administrativ myndighed stadfæster en rekonstruktionsplan for at sikre, at indskrænkningen af kreditorernes rettigheder eller kapitalejernes interesser står i forhold til fordelene ved rekonstruktionen, og at der er adgang til et effektivt retsmiddel. **Dette er især nødvendigt, hvis der findes berørte parter, der ikke samtykker, eller hvis rekonstruktionsplanen indeholder bestemmelser om ny finansiering, men medlemsstaterne kan bestemme, at stadfæstelse ved en judiciel eller administrativ myndighed også er nødvendig i andre tilfælde.**
- (30a) **Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser for at sikre, at den judicielle eller administrative myndighed bør (...) kunne afvise en plan, når det er blevet fastslået, at den påtænkte rekonstruktion forringer rettighederne for kreditorer eller kapitalejere, der ikke samtykker, enten til under det niveau, de med rimelighed kunne forvente at modtage i tilfælde af likvidation af skyldners virksomhed, det være sig en gradvis likvidation eller frasalg af virksomheden som en going concern, afhængigt af specifikke omstændigheder for hver enkelt skyldner, eller til under det niveau, de med rimelighed kunne forvente i tilfælde af det næstbedste alternativ, hvis rekonstruktionsplanen ikke var blevet stadfæstet.** Hvis planen imidlertid stadfæstes gennem en cross-class cram-down-mekanisme, **bør der henvises til den beskyttelsesmekanisme, der anvendes i forbindelse med et sådant alternativ. Hvis medlemsstaterne har valgt at foretage en værdiansættelse af skyldneren som en going concern,** skal der i going concern-værdien tages højde for skyldners virksomhed på længere sigt, **i modsætning til likvidationsværdien.** Going concern-værdien er som hovedregel højere end likvidationsværdien, da den tager højde for det forhold, at virksomheden fortsætter driften og viderefører kontrakter med færrest mulige forstyrrelser, nyder kreditorernes, aktionærernes og kundernes tillid, fortsætter med at generere indtægter og begrænser konsekvenserne for arbejdstagerne.

- (30b) Mens overholdelsen af kriteriet om kreditorernes bedste interesse kun bør undersøges af den judicielle eller administrative myndighed, hvis der gøres indsigelse herimod, for at undgå, at der foretages en værdiansættelse i alle sager, kan medlemsstaterne bestemme, at andre betingelser for stadfæstelse kan undersøges på eget initiativ. Det står medlemsstaterne frit for at tilføje andre betingelser, der skal være opfyldt for at stadfæste en rekonstruktionsplan, f.eks. hvorvidt kapitalejere er tilstrækkelig beskyttet. Judicielle eller administrative myndighed bør kunne afvise at stadfæste rekonstruktionsplaner, som ikke har rimelig udsigt til at afværge skyldners insolvens eller sikre virksomhedens levedygtighed. Medlemsstaterne er dog ikke forpligtede til at sikre, at en sådan vurdering foretages på eget initiativ.**
- (30c) En af betingelserne for stadfæstelse af en rekonstruktionsplan er, at alle berørte parter underrettes herom. Det står medlemsstaterne frit for at fastlægge formatet af og tidspunktet for underretning og fastsætte bestemmelser for behandling af ukendte fordringer med henblik på underretning. De kan bestemme, at ikkeberørte parter bør underrettes om rekonstruktionsplanen.**
- (30d) Judicielle eller administrative myndigheder bør kun træffe afgørelse om en værdiansættelse af virksomheden enten i likvidationsfasen, eller, i tilfælde af det næstbedste alternativ, hvis rekonstruktionsplanen ikke blev stadfæstet eller i overensstemmelse med betingelserne for cross-class cram-down"-mekanismen, hvis en ikketiltrædende berørt part gør indsigelse mod rekonstruktionsplanen. Dette forhindrer ikke medlemsstaterne i at foretage værdiansættelser i en anden sammenhæng i henhold til national ret. En sådan afgørelse kunne dog også bestå i en godkendelse af en værdiansættelse foretaget af en sagkyndig eller en værdiansættelse, som skyldner eller en anden part på et tidligere tidspunkt i sagen har fremlagt. Hvis der træffes afgørelse om at foretage en værdiansættelse, kan medlemsstaterne fastsætte særlige bestemmelser, adskilt fra den civile retspleje, for en værdiansættelse i tilfælde af rekonstruktion med henblik på at sikre, at den foretages hurtigst muligt. Intet i dette direktiv berører bevisbyrdereglerne i henhold til national ret i tilfælde af en værdiansættelse.**

- (30e) En rekonstruktionsplans bindende virkning er begrænset til de berørte parter, der har deltaget i vedtagelsen af planen. Medlemsstaterne kan bestemme, hvad det betyder for en kreditor at deltage, bl.a. i tilfælde af ukendte kreditorer eller kreditorer af fremtidige fordringer. Medlemsstater kan f.eks. beslutte, hvordan kreditorer, der er blevet underrettet på korrekt vis, men som ikke har deltaget i procedurerne, skal håndteres.
- (31) En rekonstruktionsplans succes kan ofte afhænge af, om (...)der ydes **finansiel bistand til skyldneren** til at støtte dels virksomhedens drift under rekonstruktionsforhandlingerne, dels gennemførelsen af rekonstruktionsplanen efter stadfæstelsen heraf. **Finansiel bistand bør forstås i bred forstand, bl.a. som ydelse af penge eller garantier fra tredjemand og levering af materiel, lagerbeholdning, råvarer og forsyninger, f.eks. ved at indrømme skyldner en længere tilbagebetalingsperiode. Midlertidig finansiering og ny finansiering** bør derfor være undtaget fra anfægtelsessøgsmål, der søger at erklære en sådan finansiering ugyldig, omstødelig eller ikke mulig at håndhæve som en handling til skade for kreditormassen i forbindelse med den efterfølgende insolvensbehandling. National insolvenslovgivning, der giver mulighed for anfægtelsessøgsmål **mod midlertidig og ny finansiering**, eller som bestemmer, at nye långivere kan pådrage sig civilretlige, forvaltningsretlige eller strafferetlige sanktioner for kreditgivning til skyldnere i finansielle vanskeligheder, **kan bringe** adgangen til den finansiering, der er nødvendig for en vellykket forhandling om og gennemførelse af rekonstruktionsplanen, **i fare. Direktivet berører ikke andre grunde til at erklære ny og midlertidig finansiering for ugyldig, omstødelig eller ikke mulig at håndhæve eller til at udløse civilretligt, strafferetligt eller forvaltningsretligt ansvar for udbydere af sådan finansiering som fastsat i national ret. Sådanne andre grunde kan bl.a. omfatte svig, ond tro eller et særligt forhold mellem parterne, der kan være forbundet med en interessekonflikt, f.eks. i tilfælde af transaktioner mellem nærtstående parter eller mellem aktionærene og virksomheden, transaktioner, hvor en part har modtaget værdier eller sikkerhedsstillelse uden at have ret til det på transaktionstidspunktet eller med hensyn til den måde, det er foregået på.**

(31a) (...) Ved tilrådighedsstillelse af midlertidig finansiering ved parterne ikke, om planen i sidste ende vil blive stadfæstet eller ej, **og derfor bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at begrænse** beskyttelsen af midlertidig finansiering til de sager, hvor planen vedtages af kreditorer eller stadfæstes af en judiciel eller administrativ myndighed (...). For at undgå et eventuelt misbrug er det kun finansiering, der er rimelig og umiddelbart nødvendig for fortsættelsen eller overlevelsen af skyldners virksomhed eller for at bevare eller forøge virksomhedens værdi i afventning af planens stadfæstelse, der bør beskyttes. **Derudover forhindrer dette direktiv ikke medlemsstaterne i at indføre en forudgående kontrolmekanisme for midlertidig finansiering. Medlemsstaterne kan begrænse denne beskyttelse til de sager, hvor planen stadfæstes af en judiciel eller administrativ myndighed, eller hvor den midlertidige finansiering underlægges en forudgående kontrol. En forudgående kontrolmekanisme for midlertidig finansiering eller andre dispositioner kan udøves af en rekonstruktør, af et kreditorudvalg eller af en judiciel eller administrativ myndighed.** Beskyttelse mod anfægtelsessøgsmål og beskyttelse mod personlig hæftelse er minimumsgarantier, der indrømmes ved midlertidig finansiering og ny finansiering. For at opmuntre nye långivere til at tage den øgede risiko ved at investere i en rentabel skyldner i finansielle vanskeligheder kan der imidlertid være behov for endnu andre incitamentersom f.eks. at prioritere finansiering højere end usikrede fordringer i forbindelse med en senere insolvensbehandling.

- (32) Interesserede berørte parter bør have mulighed for at klage over en **administrativ myndigheds** afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan. **Medlemsstaterne kan også indføre en mulighed for at klage over en judiciel myndigheds afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan.** For imidlertid at sikre, at planen er effektiv, mindske usikkerheden og forhindre unødige forsinkelser bør klager **som hovedregel** ikke have opsættende virkning for gennemførelsen af rekonstruktionsplanen. **Medlemsstaterne kan fastsætte eller begrænse begrundelserne for en klage. Hvis planens stadfæstelse påklages, kan medlemsstaterne tillade den judicielle myndighed at udstede en foreløbig eller kortfattet beslutning, der beskytter gennemførelsen og anvendelsen af planen mod et positivt udfald af den verserende klagesag. Hvis en klage tages til følge (...) bør de judicielle eller administrative myndigheder som et alternativ til ophævelse af planen overveje muligheden for at ændre og stadfæste planen. Ændringerne af planen kunne foreslås af parterne eller sættes til afstemning af parterne på eget initiativ eller efter anmodning fra en judiciel myndighed. Medlemsstaterne kunne også yde (...) kompensation for pengetab til den part, hvis klage tages til følge. (...) Det er op til national ret at håndtere en potentiel ny suspension eller forlængelse af en suspension, hvis den judicielle myndighed beslutter, at klagen har opsættende virkning.**

- (33) For at fremme en kultur med tidlig forebyggende rekonstruktion er det ønskeligt, at transaktioner, **der er rimelige og umiddelbart nødvendige (...) for forhandlingerne om** eller gennemførelsen af en rekonstruktionsplan også beskyttes mod anfægtelsessøgsmål i forbindelse med senere insolvensbehandling. (...) **Judicielle eller administrative myndigheder kan, når de skal fastslå, om omkostninger og gebyrer er rimelige og umiddelbart nødvendige, for eksempel tage hensyn til de prognoser og skøn, der er fremlagt for berørte parter, et kreditorudvalg, en rekonstruktør eller den judicielle eller administrative myndighed. Medlemsstaterne kan med henblik herpå også kræve, at skyldner fremlægger og ajourfører relevante skøn.** En sådan beskyttelse bør øge sikkerheden med hensyn til transaktioner med virksomheder, der vides at være i vanskeligheder, og fjerne kreditorers og investorers frygt for, at sådanne transaktioner erklæres ugyldige, hvis rekonstruktionen mislykkes. **Medlemsstaterne kan fastsætte et tidspunkt, før en procedure for forebyggende rekonstruktion indledes, og suspensionen af individuel kreditorforfølgning bevilges, hvor gebyrer og omkostninger til forhandling, vedtagelse, stadfæstelse eller professionel rådgivning vedrørende rekonstruktionsplanen begynder, for at få gavn af beskyttelsen mod anfægtelsessøgsmål. I tilfælde af andre betalinger og udgifter kunne starttidspunktet herfor også være, når suspensionen bevilges, eller proceduren for den forebyggende rekonstruktion indledes.**

(34) Arbejdstagerne bør indrømmes fuldstændig arbejdsretlig beskyttelse under procedurene for forebyggende rekonstruktion. Dette direktiv bør navnlig ikke berøre arbejdstagernes rettigheder i henhold til Rådets direktiv 98/59/EF⁹, Rådets direktiv 2001/23/EF¹⁰, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF¹¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF¹² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/38/EF¹³. Forpligtelserne vedrørende information og høring af arbejdstagere i henhold til den nationale lovgivning til gennemførelse af ovennævnte direktiver forbliver helt uforandrede. Dette inkluderer forpligtelsen til at informere og høre arbejdstagernes repræsentanter om beslutninger om at anvende en ramme for forebyggende rekonstruktion i overensstemmelse med direktiv 2002/14/EF. Grundet behovet for at sikre arbejdstagere et passende beskyttelsesniveau bør medlemsstaterne i princippet udelukke arbejdstagernes tilgodehavender som defineret i direktiv 2008/94/EF fra en eventuel suspension af kreditorforfølgning, uanset om disse tilgodehavender er opstået før eller efter bevilling af suspensionen. En sådan suspension bør kun tillades for de beløb og den periode, hvor betalingen af sådanne tilgodehavender reelt garanteres på anden vis i henhold til national ret. Hvis medlemsstaterne udvider dækningen af garantien for betaling af arbejdstageres tilgodehavender som fastsat i direktiv 2008/94/EF til procedurer for forebyggende rekonstruktion efter dette direktiv, er det ikke længere **nødvendigt** at udelukke arbejdstagernes tilgodehavender fra suspensionen, eftersom de dækkes af garantien. Hvis der i henhold til national ret gælder begrænsninger af garantiinstitutionernes ansvar med hensyn til enten garantiens længde eller det beløb, der udbetales til arbejdstagere, bør arbejdstagere have mulighed for at håndhæve deres tilgodehavender i forhold til arbejdsgiveren, selv under en suspension. **Alternativt kan medlemsstaterne udelukke arbejdstagernes tilgodehavender fra anvendelsesområdet for rammen for forebyggende rekonstruktion og sørge for deres beskyttelse i henhold til national ret.**

⁹ Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16).

¹⁰ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EUT L 283 af 28.10.2008, s. 36).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/38/EF af 6. maj 2009 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne (EUT L 122 af 16.5.2009, s. 28).

- (35) Når en rekonstruktion medfører overførsel af en del af en virksomhed eller bedrift, bør de arbejdstagerrettigheder, der følger af en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, herunder navnlig retten til løn, varetages i overensstemmelse med artikel 3 og 4 i direktiv 2001/23/EF, jf. dog de særlige regler, der finder anvendelse i tilfælde af insolvensbehandling i henhold til direktivets artikel 5, og de muligheder, der følger af artikel 5, stk. 2, i det pågældende direktiv. Desuden og med forbehold af retten til information og høring, herunder om beslutninger, der kan medføre betydelige ændringer i arbejdstilrettelæggelsen og kontraktlige forhold med henblik på at nå en aftale om sådanne beslutninger, der er garanteret ved direktiv 2002/14/EF, bør arbejdstagere, **hvis tilgodehavender** berøres af rekonstruktionsplanen, have ret til at stemme om planen. Med henblik på afstemningen om en rekonstruktionsplan **kan** medlemsstaterne beslutte at placere arbejdstagerne i en anden klasse end andre kreditorer.
- (36) For yderligere at fremme forebyggende rekonstruktioner er det vigtigt at sikre, at virksomhedsledere ikke afskrækkes fra at foretage rimelige forretningsmæssige vurderinger eller tage rimelige forretningsmæssige risici, navnlig når dette ville forbedre mulighederne for rekonstruktion af potentielt levedygtige virksomheder. Hvis virksomheden oplever finansielle vanskeligheder, bør dens ledelse tage (...)skridt til **at mindske tab og undgå insolvens, f.eks.** søge professionel rådgivning, herunder om rekonstruktion og insolvens, eksempelvis ved efter behov at anvende tidlige varslingsmekanismer, at beskytte virksomhedens aktiver for at maksimere værdien og undgå tab af vigtige aktiver, at se nærmere på virksomhedens struktur og funktioner for at undersøge levedygtigheden og mindske udgifterne, ikke at udsætte virksomheden for typer af transaktioner, der kunne blive genstand for anfægtelsessøgsmål, medmindre der kan gøres en passende forretningsmæssig begrundelse gældende, at fortsætte med at handle under omstændigheder, hvor det er hensigtsmæssigt for at maksimere værdien som going concern, samt at forhandle med kreditorer og indlede procedurer til forebyggende rekonstruktion. Hvis skyldner befinder sig på kanten af insolvens er det også vigtigt at beskytte kreditorers berettigede interesse mod ledelsesbeslutninger, der kan få indvirkning på skyldners bo, navnlig når sådanne beslutninger kan bevirke en yderligere mindskelse af værdien af den del af boet, der er tilgængelig til rekonstruktion eller fordeling blandt kreditorer. Under sådanne omstændigheder er det derfor nødvendigt, at virksomhedsledere undgår forsætlige eller groft uagtsomme handlinger, der resulterer i en personlig gevinst på bekostning af interessenter, og at de ikke godkender transaktioner til underværdi eller tager skridt, der fører til en urimelig fordel for en eller flere interessenter i forhold til andre. (...)

- (37) **Iværksættere, som er fysiske personer, der driver forretning eller virksomhed eller udøver et fag eller uafhængigt selvstændigt erhverv, risikerer at blive insolvente.** De forskellige muligheder for en ny chance i medlemsstaterne kan tilskynde **insolvente eller** svært gældstyngede iværksættere til at flytte mellem medlemsstaterne for at drage fordel af kortere gældssaneringsperioder eller gunstigere betingelser for gældssanering, hvilket fører til yderligere juridisk usikkerhed og yderligere omkostninger for kreditorerne, når de skal inddrive deres fordringer. Virkningerne af **insolvens**, især den sociale stigmatisering, dens juridiske konsekvenser såsom udelukkelse af iværksættere fra at optage og drive erhvervsvirksomhed og den fortsat manglende betalingsevne, afholder mange iværksættere fra at etablere sig eller søge at opnå en ny chance, selv om alt tyder på, at der er større chancer for, at en iværksætter, der er blevet **insolvent** én gang, får bedre held med sig anden gang. Der bør derfor tages skridt til at mindske de negative virkninger af overgældsætning **eller insolvens** for iværksættere, især ved at muliggøre en fuldstændig gældssanering efter en vis tid og ved at begrænse varigheden af forbud mod udøvelse af erhvervsvirksomhed udstedt i forbindelse med skyldnerens overgældsætning **eller insolvens**. **Begrebet insolvens bør defineres i henhold til national ret, og det kan tage form af overgældsætning. Begrebet iværksætter i henhold til dette direktiv berører ikke direktørers eller bestyrelsesmedlemmers stilling i en virksomhed, som bør behandles i henhold til national ret. Medlemsstaterne bør kunne beslutte, hvordan adgangen til gældssanering skal fungere, herunder muligheden for at kræve, at skyldner anmoder om gældssanering.**
- (37a) **En tilbagebetalingsplan kan tage form af en periodisk overførsel til kreditorerne af en procentdel af den disponible indkomst i henhold til national ret og kan ligeledes omfatte andre betingelser og retlige forpligtelser i henhold til national ret. Medlemsstaterne kan give mulighed for at tilpasse insolvente iværksætteres tilbagebetalingsforpligtelser, når der er en betydelig ændring i deres finansielle situation, enten i form af en forbedring eller en forringelse af denne situation. Der bør ikke være krav om, at en tilbagebetalingsplan, skal opnå støtte fra et flertal af kreditorerne. Medlemsstaterne kan bestemme, at iværksættere ikke forhindres i at starte ny virksomhed inden for samme område eller inden for et andet område under gennemførelsen af tilbagebetalingsplanen.**

- (37b) En gældssanering bør være tilgængelig i procedurer, der omfatter en tilbagebetalingsplan, realisering af aktiver eller en kombination af disse. I forbindelse med gennemførelsen af disse bestemmelser kan medlemsstaterne frit vælge mellem disse alternativer og, hvis der er mere end én procedure, der i henhold til national ret fører til gældssanering, bør medlemsstaterne sikre, at mindst én af disse procedurer giver insolvente iværksættere mulighed for fuld gældssanering inden for en periode på højst tre år. I tilfælde af procedurer, der er en kombination af realisering af aktiver og en tilbagebetalingsplan, bør gældssaneringsperioden påbegyndes senest på det tidspunkt, hvor tilbagebetalingsplanen stadfæstes af en domstol, eller dens gennemførelse påbegyndes, f.eks. fra den første rate i tilbagebetalingsplanen, men den kan også begynde på et tidligere tidspunkt, f.eks. når der er truffet afgørelse om at indlede proceduren.
- (37c) I procedurer, der ikke omfatter en tilbagebetalingsplan, bør gældssaneringsperioden indledes senest fra en afgørelse truffet af en judiciel eller administrativ myndighed om at indlede proceduren, eller tidspunktet for oprettelsen af det bo, der er under insolvensbehandling. Medlemsstaterne kan med henblik på beregning af gældssaneringsperioden i henhold til dette direktiv fastsætte, at begrebet "indledning af proceduren" ikke omfatter foreløbige foranstaltninger såsom retsbevarende foranstaltninger eller udpegelse af en foreløbig insolvensbehandler, medmindre sådanne foranstaltninger giver mulighed for realisering af aktiver, herunder afhændelse og udlodning af aktiver til kreditorerne. Oprettelsen af det bo, der er under insolvensbehandling, bør ikke nødvendigvis indebære en formel afgørelse eller en judiciel eller administrativ myndigheds stadfæstelse, hvis en sådan afgørelse ikke allerede kræves i henhold til national ret, og kan bestå i forelæggelse af en opgørelse over aktiver og passiver.
- (37d) Når det proceduremæssige spor, der fører til gældssanering, indebærer en realisering af iværksætterens aktiver, udelukkes medlemsstater ikke fra at fastsætte, at anmodningen om gældssanering behandles særskilt fra realiseringen af aktiverne, forudsat at anmodningen udgør en integreret del af det proceduremæssige spor, der fører til gældssanering i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne bør frit kunne fastsætte de nationale bevisbyrderegler, for at gældssaneringen kan fungere, hvilket betyder, at en skyldner kan være retligt forpligtet til at godtgøre, at vedkommende overholder sine forpligtelser.

- (38) En fuld **gældssanering** eller ophævelsen af forbuddet efter en (...) periode på **højst tre år** er ikke egnet i alle tilfælde, og **undtagelser fra denne regel, som er behørigt begrundet af årsager, der er fastsat i national ret, kan indføres. Sådanne undtagelser kan f.eks. iværksættes** i sager, hvor skyldner er uhæderlig eller har handlet i ond tro, **eller hvis den pågældende ikke har opfyldt visse retlige forpligtelser, herunder forpligtelser til at maksimere udbyttet til kreditorer, som kan tage form af en generel forpligtelse til at generere indkomst eller aktiver. Der kan, hvis det er nødvendigt, indføres en særlig undtagelse for at sikre balancen mellem skyldnerens rettigheder og en eller flere kreditorers rettigheder, f.eks. hvis kreditor er en fysisk person, som har behov for større beskyttelse end skyldner. En undtagelse kan også være berettiget, når omkostningerne i forbindelse med den procedure, der fører til gældssanering, herunder vederlag til judicielle og administrative myndigheder og insolvensbehandlere, ikke er omfattet. Efter tilkendelse af gældssanering bør medlemsstaterne have mulighed for i henhold til national ret at ophæve fordelene ved fuld gældssanering, f.eks. hvis skyldnerens økonomiske situation forbedres betydeligt på grund af uforudsete omstændigheder, såsom at denne vinder i lotteri eller kommer i besiddelse af arv eller gaver. Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at indføre yderligere undtagelser under nærmere fastsatte omstændigheder, og når det er behørigt begrundet. Når der er en behørigt begrundet årsag, som er fastsat i national ret, kan det være hensigtsmæssigt at begrænse muligheden for gældssanering til visse kategorier af gæld. Sikret gæld kan kun udelukkes fra muligheden for gældssanering op til værdien af sikkerhedsstillelsen som fastsat i national ret, mens resten af gælden bør behandles som usikret gæld. Medlemsstaterne bør kunne udelukke yderligere kategorier af gæld, når det er behørigt begrundet.**

- (38a)** Hvis en iværksætters tilladelse eller licens til at udøve et bestemt fag, virksomhed, handel eller erhverv er blevet nægtet eller tilbagekaldt som følge af et forbud mod udøvelse af erhvervsvirksomhed, bør dette direktiv ikke forhindre medlemsstaterne i at kræve, at iværksætteren indgiver en ny ansøgning med henblik på at opnå en sådan tilladelse eller licens, når forbudsperioden er udløbet. Når en medlemsstats myndighed vedtager en afgørelse vedrørende en aktivitet, der specifikt er ført tilsyn med, kan den også, selv når forbudsperioden er udløbet, tage hensyn til, at den insolvente iværksætter har opnået gældssanering i overensstemmelse med dette direktiv.
- (38b)** Når medlemsstaterne fastsætter, at iværksætteren er omfattet af forskellige insolvensbehandlinger i forbindelse med sin erhvervsmæssige og ikkeerhvervsmæssige gæld, vil der være behov for at koordinere disse forskellige behandlinger, f.eks. hvor et aktiv både anvendes i løbet af iværksætterens erhvervsmæssige virksomhed samt uden for denne virksomhed. Medlemsstater, der tillader iværksættere at fortsætte deres virksomhed for egen regning under en insolvensbehandling, bør ikke forhindres i at fastsætte, at sådanne iværksættere kan gøres til genstand for en ny insolvensbehandling, hvis en sådan fortsat virksomhed bliver insolvent.

(39) Det er nødvendigt at fastholde og øge gennemsigtigheden og forudsigeligheden i procedurerne med hensyn til levering af resultater, der er gunstige for bevarelsen af virksomheder og for at give iværksættere en ny chance, eller som muliggør en effektiv likvidation af ikkelevedygtige virksomheder. Det er også nødvendigt at afkorte den uforholdsmæssigt lange insolvensbehandling i mange medlemsstater, der resulterer i juridisk usikkerhed for kreditorer og investorer og lave inddrivelsesrater. Endelig gælder det, at alle involverede aktørers faglighed, i betragtning af de forstærkede samarbejdsmekanismer mellem retter og sagsbehandlere i grænseoverskridende sager, der blev indført ved forordning (EU) 2015/848, bør højnes til ensartet niveau i hele Unionen. For at nå disse mål bør medlemsstaterne sikre, at medlemmerne af judicielle og administrative organer er **passende uddannet og har den fornødne ekspertise i forhold til deres ansvarsområder. Passende uddannelse og ekspertise kan erhverves under udøvelsen af hvervet som medlem af en judicial eller administrativ myndighed eller, inden udnævnelsen til et sådant erhverv, under udøvelsen af et andet erhverv.** En sådan (...) **uddannelse og ekspertise** bør gøre det muligt at træffe afgørelser med potentielt betydelige økonomiske og sociale konsekvenser **på en effektiv måde og behøver** ikke betyde, at disse medlemmer af retsvæsenet udelukkende skal behandle sager vedrørende rekonstruktion, insolvens og en ny chance. **Medlemsstaterne bør sikre, at procedurerne for rekonstruktion, insolvens og gældssanering kan håndteres effektivt og hurtigt.** For eksempel kan oprettelsen af specialiserede domstole eller domstolskamre **eller udnævnelse af specialiserede dommere** i henhold til national ret om retsvæsenets organisation **samt en koncentration af jurisdiktion i et begrænset antal retlige eller administrative myndigheder** være effektive midler til at nå ovenstående mål. **Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at fastsætte, at sådanne procedurer vil blive prioriteret frem for andre procedurer.**

(40) Medlemsstaterne bør også sikre, at sagsbehandlere inden for rekonstruktion, insolvens og **gældssanering**, som udpeges af judicielle eller administrative myndigheder, er **behørigt** uddannet og kontrolleres i forbindelse med udførelsen af deres opgaver, og at de udpeges på åben vis med tanke på behovet for at sikre effektive procedurer, og at de udfører deres opgaver med integritet. **Passende uddannelse og ekspertise for sagsbehandlere kan også være erhvervet under udøvelsen af erhvervet, og medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til selv at sørge for den nødvendige uddannelse, idet den kan sikres af f.eks. faglige sammenslutninger eller andre organer. Insolvensbehandlere som defineret i forordning (EU) 2015/848 bør være omfattet af nærværende bestemmelsers anvendelsesområde. Dette omfatter sager, hvor sagsbehandleren vælges af skyldner, kreditorer eller et kreditorudvalg fra en liste eller en pulje, der er forhåndsgodkendt af en judicial eller administrativ myndighed. Når sagsbehandleren vælges, kan skyldneren, kreditorerne eller kreditorudvalget gives en skønsmargin for så vidt angår sagsbehandlerens ekspertise og erfaring i almindelighed og kravene i den konkrete sag, og skyldnere, som er fysiske personer, kan helt fritages for en sådan forpligtelse. I sager med grænseoverskridende elementer tages der ved udpegelsen bl.a. hensyn til sagsbehandlerens evne til at opfylde forpligtelserne til i henhold til forordning (EU) 2015/848 at kommunikere og samarbejde med udenlandske insolvensbehandlere og judicielle og administrative myndigheder samt vedkommendes menneskelige og administrative ressourcer til at håndtere potentielt tunge sager. (...) Medlemsstaterne bør ikke udelukkes fra at kunne vælge en sagsbehandler ved en anden udvælgelsesmetode såsom tilfældig udvælgelse ved software, forudsat at den person eller mekanisme, der vælger sagsbehandleren i en bestemt sag, tager behørigt hensyn til sagsbehandlerens erfaring og ekspertise. Medlemsstaterne bør kunne træffe afgørelse om, hvordan der gøres indsigelse mod udvælgelsen eller udpegelsen af en sagsbehandler, eller anmode om, at vedkommende erstattes af en anden, f.eks. via et kreditorudvalg.**

- (40a) **Sagsbehandlere bør underlægges tilsyns- og reguleringsmekanismer, som omfatter effektive foranstaltninger for ansvaret hos sagsbehandlere, der har forsømt deres pligter, f.eks. en nedsættelse af deres vederlag, udelukkelse fra listen eller puljen med sagsbehandlere, der kan udpeges i insolvenssager, samt, hvis det er relevant, disciplinære, administrative eller strafferetlige sanktioner. Disse tilsyns- og reguleringsmekanismer bør ikke berøre bestemmelser i national ret om civilretligt erstatningsansvar ved tilsidesættelse af kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontrakt. Sådanne standarder kan nås, uden at der i princippet er behov for at skabe nye professioner eller kvalifikationer i national ret. Disse bestemmelser kan i henhold til national ret udvides til at omfatte andre sagsbehandlere. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at fastsætte, at tvister vedrørende vederlag til sagsbehandlere vil blive prioriteret frem for andre procedurer.**
- (41) For yderligere at afkorte procedureernes varighed og **lette** en bedre deltagelse af kreditorer i **procedurer for** rekonstruktion, insolvens og **gældssanering** og for at sikre ensartede vilkår for kreditorer, uanset hvor de befinder sig i Unionen, **bør medlemsstaterne indføre bestemmelser, der giver skyldnere, kreditorer, sagsbehandlere samt judicielle og administrative myndigheder mulighed for at anvende elektroniske midler til fjernkommunikation.** Det bør således være muligt at foretage proceduremæssige skridt elektronisk, såsom kreditorers anmeldelse af fordringer, underretning **af kreditorer** eller indgivelse **af klager og nedlæggelse af påstand.** Medlemsstaterne kan fastsætte, at **underretninger af kreditor kun kan foretages elektronisk, hvis den pågældende kreditor tidligere har givet tilsagn om anvendelse af elektronisk kommunikation.** Parterne bør ikke være forpligtet til at anvende sådanne elektroniske midler, hvis det ikke er obligatorisk i henhold til national ret, hvilket dog ikke berører medlemsstaternes mulighed for at indføre et obligatorisk system til elektronisk indgivelse og forkyndelse af dokumenter i procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering. Medlemsstaterne kan selv vælge de elektroniske kommunikationsmidler, f.eks. et specifikt system til elektronisk overførsel af sådanne dokumenter eller brug af e-mail, uden at afskære medlemsstaterne fra muligheden for at indføre funktioner, der sørger for en sikker elektronisk overførsel, f.eks. elektronisk signatur eller tillidstjenester, f.eks. elektroniske leveringstjenester i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014.

(42) Det er vigtigt at indsamle pålidelige **og sammenlignelige** data om resultaterne af procedurerne for rekonstruktion, insolvens og gældssanering for at kunne overvåge gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv. Derfor bør medlemsstaterne indsamle og aggregere data, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre en nøjagtig vurdering af, hvordan direktivet fungerer i praksis, **og meddele Kommissionen disse data. Den formular, der skal anvendes til overførsel af sådanne data til Kommissionen, og som udformes af Kommissionen bistået af et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011, bør munde ud i en liste over de vigtigste resultater af procedurerne, som skal være de samme for alle medlemsstaterne. I forbindelse med eksempelvis en procedure for rekonstruktion kunne de vigtigste resultater være: procedurer, hvor en plan blev stadfæstet af en domstol, planer, som ikke blev stadfæstet af en domstol, rekonstruktionsprocedurer, som blev til likvidationsprocedurer, eller som blev lukket, fordi der blev indledt en likvidationsprocedure, inden en plan blev stadfæstet af en domstol. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at fremlægge en opdeling efter typer af resultater af procedurer, der afsluttes, før alle relevante foranstaltninger er truffet, men kan i stedet oplyse ét samlet tal for alle procedurer, som erklæres uantagelige til behandling, afvises eller trækkes tilbage, inden de indledes. Formularen bør også indeholde en liste med valgmuligheder, som medlemsstaterne kan anvende, når de tager stilling til skyldners størrelse, med henvisning til et eller flere af de forhold, der definerer mikrovirksomheder og små, mellemstore og store virksomheder, og som er de samme i alle medlemsstaters lovgivning. En af disse valgmuligheder bør under alle omstændigheder være at fastslå skyldners størrelse alene på grundlag af antallet af ansatte. Formularen, som udformes med bistand fra udvalget, bør også definere parametrene gennemsnitsomkostninger og gennemsnitlig inddrivelsesrate, som medlemsstaterne også kan indsamle data om på frivillig basis. Formularen bør give vejledning om forhold, som kan tages i betragtning, når medlemsstaterne gør brug af en stikprøveudtagningsmetode, f.eks. stikprøvernes størrelse for at sikre, at de er repræsentative med hensyn til geografisk fordeling, skyldners størrelse og branche. Formularen bør give medlemsstaterne mulighed for at give yderligere oplysninger, hvis de råder over sådanne oplysninger, f.eks. om aktivers og passivers samlede størrelse.**

- (43) Stabiliteten på finansmarkederne afhænger i høj grad af aftaler om finansiel sikkerhed, navnlig når sikkerheden stilles i forbindelse med deltagelse i udpegede systemer eller i centralbanktransaktioner, og når der gives marginer til centrale modparter (CCP'er). Eftersom værdien af finansielle instrumenter, der stilles som sikkerhed, kan være meget ustabil, er det vigtigt at realisere deres værdi, inden den falder. (...) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998¹⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF¹⁵ og forordning (EU) nr. 648/2012¹⁶ **bør derfor have forrang for bestemmelserne i dette direktiv. Medlemsstaterne bør have tilladelse til at undtage nettingaftaler, herunder close-out netting, fra virkningerne af suspension af individuel kreditorforfølgning, selv under omstændigheder, hvor de ikke er omfattet af ovennævnte instrumenter, hvis sådanne aftaler er eksigible i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat, selv om der indledes insolvensbehandling. Dette kan være tilfældet for et betydeligt antal masteraftaler, der anvendes bredt på finans-, energi- og råvaremarkederne, både af ikkefinansielle og finansielle modparter. Sådanne aftaler reducerer systemiske risici, navnlig på derivatmarkederne. De kunne derfor undtages fra de restriktioner, som insolvenslovgivningen pålægger gensidigt bebyrdende aftaler. Medlemsstaterne bør derfor også have mulighed for at undtage lovbestemte close-out nettingaftaler fra virkningerne af suspension af individuel kreditorforfølgning i forbindelse med indledning af insolvensbehandlingen. Det beløb, der hidrører fra dispositioner i forbindelse med close-out nettingaftaler, bør imidlertid være omfattet af suspensionen.**
- (43a) **Medlemsstater, der er parter i konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr (Cape Town-konventionen) og protokollerne hertil bør kunne opfylde deres eksisterende internationale forpligtelser. Bestemmelserne vedrørende rammer for forebyggende rekonstruktion i dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr og protokollerne hertil.**

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2012 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

- (44) Effektiviteten i processen for vedtagelse og gennemførelse af rekonstruktionsplanen bør ikke bringes i fare på grund af selskabsretlige regler. Medlemsstaterne bør derfor fravige kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132¹⁷ angående forpligtelserne til at indkalde til en generalforsamling og fortrinsvis tilbyde aktierne til eksisterende aktionærer i det omfang og den periode, der er nødvendig for at sikre, at aktionærer ikke forpurrer rekonstruktionsbestræbelser ved at misbruge deres rettigheder i henhold til direktiv (EU) 2017/1132. **For eksempel kan medlemsstaterne være nødt til at indføre undtagelser fra forpligtelsen til at indkalde til en generalforsamling af aktionærer eller fra de normale perioder, hvor ledelsen omgående må træffe foranstaltninger til at beskytte virksomhedens aktiver, f.eks. ved at anmode om suspension af tiltag til individuel kreditorforfølgning, hvis der er betydelige og pludselige tab på den tegnede kapital og sandsynlighed for insolvens. Undtagelser fra selskabsretten kan også være påkrævet, når rekonstruktionsplanen fastsætter udstedelse af nye aktier, som kan tilbydes med forkøbsret til kreditorer som konvertering af gæld til aktier, eller nedsættelse af beløbet for den tegnede kapital i tilfælde af overførsel af dele af virksomheden. Sådanne undtagelser bør, i det omfang medlemsstaterne anser dem for nødvendige for fastlæggelsen af en ramme for en forebyggende rekonstruktion, være tidsbegrænsede.** Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til helt eller **delvis for en ubestemt eller** en begrænset periode at fravige selskabsretlige bestemmelser, hvis de kan sikre, at de selskabsretlige krav ikke kan bringe rekonstruktionsprocessens effektivitet i fare, eller hvis medlemsstaterne har andre lige så effektive midler til at sikre, at aktionærene ikke lægger urimelige hindringer i vejen for vedtagelse eller gennemførelse af en rekonstruktionsplan, der kan genoprette virksomhedens levedygtighed. I denne forbindelse bør medlemsstaterne lægge særlig vægt på effektiviteten i bestemmelserne om suspension af kreditorforfølgning og stadfæstelse af rekonstruktionsplanen, hvilket ikke **unødigt** bør bringes i fare på grund af indkaldelserne til eller resultaterne af generalforsamlinger.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).

Direktiv (EU) 2017/1132 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Medlemsstaterne har skønsbeføjelser til at vurdere, hvilke undtagelser der er nødvendige inden for rammerne af national selskabsret med henblik på effektivt at gennemføre dette direktiv og kan også fastsætte tilsvarende undtagelser fra anvendelsen af nævnte bestemmelser i direktiv 2017/1132 i forbindelse med insolvensbehandling, der ikke er omfattet af dette direktiv, og som giver mulighed for, at der træffes rekonstruktionsforanstaltninger.

- (45) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹⁸ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Hvad angår dette direktiv finder lovgiveren det berettiget at oversende sådanne dokumenter.
- (46) Hvad angår udarbejdelse og senere ændringer af datakommunikationsformularen bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁹.

¹⁸ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (47) Eftersom målene for dette direktiv ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene, fordi forskelle mellem de nationale rekonstruktions- og insolvensrammer fortsat vil skabe hindringer for kapitalens frie bevægelighed og etableringsfriheden, men bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved dette direktiv fastsættes der bestemmelser om:
 - (a) **rammer** for forebyggende rekonstruktion af skyldnere i finansielle vanskeligheder **og, såfremt der er fastsat bestemmelser herom i national ret, ikkefinansielle vanskeligheder** med sandsynlighed for insolvens
 - (b) procedurer for gældssanering af **insolvente** iværksættere og **eventuelle hertil knyttede forbudsperioder og**
 - (c) foranstaltninger med henblik på mere effektive **procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering.**

2. Dette direktiv gælder ikke procedurer omhandlet i stk. 1 vedrørende en skyldner, som er:
 - (a) et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1) og 4), i direktiv 2009/138/EF
 - (b) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
 - (c) et investeringselskab eller en kollektiv investeringsordning som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2) og 7), i forordning (EU) nr. 575/2013

- (d) en central modpart ("**CCP**") som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012
- (e) en værdipapircentral som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 909/2014
- (f) (...) enheder anført i artikel 1, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2014/59/EU, **bortset fra enheder anført i litra a)-e)**
- (g) **offentlige organer i henhold til national ret og**
- (h) fysiske personer, som ikke er iværksættere.

2a. Udover stk. 2 kan medlemsstaterne udelukke de i stk. 1 nævnte procedurer, der omfatter skyldnere, der er andre finansielle enheder, og som yder finansielle tjenester, der er omfattet af særordninger, under hvilke de nationale tilsyns- eller afviklingsmyndigheder har brede beføjelser til at intervenere, i lighed med dem, der er nævnt for de i stk. 2, litra a)-f), nævnte enheder. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse særordninger.

3. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende procedurerne nævnt i stk. 1, litra b), for **insolvente** fysiske personer, som ikke er iværksættere.

Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af stk. 1, litra a), til juridiske personer.

4. **Medlemsstaterne kan fastsætte, at følgende fordringer er udelukket fra eller ikke er berørt af rammerne for forebyggende rekonstruktion, jf. stk. 1, litra a):**

- (a) **nuværende eller tidligere ansattes eksisterende eller fremtidige tilgodehavender**

- (b) **underholdskrav, der er opstået i forbindelse med et familieforhold, forældre-barn-forhold, ægteskab eller svogerskab eller**
- (c) **fordringer som følge af skyldners erstatningsansvar uden for kontraktforhold.**

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved (...):

- (1) (...)
- (2) "rekonstruktion": **foranstaltninger, som indebærer en ændring af sammensætningen af, vilkårene for eller strukturen i skyldnerens aktiver og passiver eller af enhver del af skyldnerens kapitalstruktur, (...), f.eks. salg af aktiver eller dele af virksomheden, og, såfremt der er fastsat bestemmelser herom i national ret, salg af virksomheden som going concern samt eventuelle nødvendige driftsændringer, eller en kombination heraf (...)**
- (3) "berørt part": en kreditor, hvis fordringer og, hvor det er relevant i henhold til national ret, kapitalejere, hvis (...) interesser berøres **direkte som led i en rekonstruktionsplan**
- 3a) "kapitalejer": **en person, som har en ejendomsinteresse i skyldner eller skyldners virksomhed, herunder aktionærer, i det omfang den pågældende person ikke er en kreditor**
- (4) "suspension af individuel kreditorforfølgning": en afgørelse **meddelt af en judicial eller administrativ myndighed eller støttet på lov om midlertidig suspension af retten til fuldbyrdelse af en kreditors krav mod en skyldner og, såfremt der er fastsat bestemmelser herom i national ret, mod en tredjepartssikkerhedsstiller i forbindelse med en retslig, administrativ eller anden procedure eller af retten til at beslaglægge eller realisere skyldners aktiver eller virksomhed**

- (5) "gensidigt bebyrdende **aftale**": **en aftale** mellem en skyldner og en eller flere kreditorer, hvorefter der stadig påhviler begge **parter** forpligtelser på det tidspunkt, hvor afgørelsen om suspension af individuel kreditorforfølgning **meddeles eller anvendes**
- (6) (...)
- (7) (...)
- (8) (...)
- (9) "kriteriet om kreditorernes bedste interesse": kriterium, som indebærer, at en ikketiltrædende kreditor ikke vil blive stillet ringere i rekonstruktionsplanen end **en sådan kreditor** ville blive **enten i** tilfælde af likvidation, uanset om der er tale om delvist salg eller et salg som en going concern, **hvis den normale prioritetsrækkefølge i en likvidation i henhold til national ret var blevet anvendt, eller i tilfælde af det næstbedste alternativ, hvis rekonstruktionsplanen ikke var blevet stadfæstet**
- (10) (...)
- (11) "ny finansiering": al ny **finansiel bistand** (...), der tilvejebringes af en eksisterende eller en ny kreditor **for at** gennemføre en rekonstruktionsplan (...), **og som er omfattet af den pågældende** rekonstruktionsplan (...)
- (12) "midlertidig finansiering": al **ny finansiel bistand** (...), der tilvejebringes af en eksisterende eller en ny kreditor, **og som mindst omfatter finansiel bistand under suspension af individuel kreditorforfølgning**, som er **rimelig** og umiddelbart nødvendig for, at skyldners virksomhed kan fortsætte sin drift (...), eller for at bevare eller øge værdien af denne virksomhed (...)
- (13) "(...) iværksætter": en fysisk person, som driver forretning eller virksomhed eller udøver et fag eller erhverv (...)

- (14) "fuld gældssanering": bortfald af muligheden for at håndhæve gældssanering eller bortfald af den udestående gæld som sådan over for iværksætteren, som led i en procedure, der kan omfatte realisering af aktiver (...) eller en tilbagebetalingsplan (...) eller begge
- (15) "rekonstruktør": en person eller et organ, som er udpeget af en judiciel eller administrativ myndighed med henblik på at varetage **navnlig** en eller flere af følgende opgaver:
- (a) **at bistå** skyldneren **og** kreditorerne i udarbejdelsen af eller forhandlingerne om en rekonstruktionsplan
 - (b) **at føre tilsyn** med skyldners aktivitet under forhandlingerne om rekonstruktionsplanen og rapportere til en judiciel eller administrativ myndighed
 - (c) **at overtage** den delvise kontrol over skyldners aktiver eller forretning under forhandlingerne.

2. I dette direktiv forstås følgende begreber som defineret i henhold til national ret:

- (a) **insolvens**
- (b) **sandsynlighed for insolvens**
- (c) **små og mellemstore virksomheder (SMV'er).**

Artikel 3

Tidlig varslingsmekanisme og adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at skyldnere (...) har adgang til **mindst én** tidlig varslingsmekanisme, som kan hjælpe med til at konstatere **omstændigheder, som kan give anledning til sandsynlighed for insolvens**, og **som kan** varsle skyldneren (...) om nødvendigheden af at træffe **omgående** foranstaltninger.
2. Medlemsstaterne sørger for, at skyldnere (...) har adgang til relevante (...) oplysninger om **tilgængelige** tidlige varslingsmekanismer **samt procedurer og foranstaltninger med henblik på rekonstruktion og gælds sanering** (...).
3. Medlemsstaterne kan begrænse den adgang, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til **SMV'er og iværksættere**.

AFSNIT II

Rammer for forebyggende rekonstruktion

Kapitel 1

Adgang til rammer for forebyggende rekonstruktion

Artikel 4

Adgang til rammer for forebyggende rekonstruktion

1. Medlemsstaterne sikrer, at en skyldner (...) ved sandsynlighed for insolvens har adgang til en (...) ramme for forebyggende rekonstruktion, som sætter skyldner i stand til at gennemføre en rekonstruktion (...) **med henblik på at afværge insolvens og sikre rentabilitet (...).**
- 1a. **Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre et rentabilitetskriterium i henhold til national ret, forudsat at et sådant kriterium har til formål at udelukke skyldnere uden udsigt til at opnå rentabilitet, og at det kan gennemføres uden at være til skade for skyldners aktiver.**
- 1b. **Medlemsstaterne kan begrænse det antal gange, en skyldner inden for en bestemt periode kan få adgang til rammer for forebyggende rekonstruktion i henhold til dette direktiv.**
2. **En ramme for forebyggende rekonstruktion i henhold til dette direktiv kan bestå i en eller flere procedurer, foranstaltninger eller bestemmelser, som giver skyldnere og berørte parter de rettigheder og garantier, der er fastsat i dette afsnit, inden for en sammenhængende ramme, uden at dette berører eventuelle andre rammer for rekonstruktion i henhold til national ret.**

3. Medlemsstaterne **kan** vedtage bestemmelser, som begrænser inddragelsen af judicielle eller administrative myndigheder til tilfælde, **hvor en sådan inddragelse er nødvendig og passende (...).**
4. Skyldner skal på begæring have adgang til **en ramme for** forebyggende rekonstruktion i **henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der på begæring også er adgang til en sådan ramme for kreditorer.**

Kapitel 2

Lettelse af forhandlinger om forebyggende rekonstruktionsplaner

Artikel 5

Skyldners bevarelse af rådighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at en skyldner, der indleder forebyggende rekonstruktion, bevarer fuld eller i det mindste delvis kontrol over sine aktiver og virksomhedens daglige drift.
2. **Om nødvendigt** skal den judicielle eller administrative myndigheds udpegelse af en rekonstruktør (...) **beslattes fra sag til sag, undtagen under nærmere bestemte omstændigheder, hvor medlemsstaterne kan kræve, at en sådan rekonstruktør udpeges i alle tilfælde.**
3. (...)

Artikel 6

Suspension af individuel kreditorforfølgning

1. Medlemsstaterne sørger for, at en skyldner (...) kan indrømmes suspension af individuel kreditorforfølgning (...) for at understøtte forhandlingerne om en rekonstruktionsplan **som led i en ramme for forebyggende rekonstruktion.**

Medlemsstaterne kan foreskrive, at de judicielle eller administrative myndigheder kan afvise at indrømme suspension af individuel kreditorforfølgning, hvis en sådan suspension ikke er nødvendig, eller hvis den ikke ville opfylde målet i første afsnit.

2. **Uden at dette berører stk. 2b og 3,** sikrer medlemsstaterne, at suspension af individuel kreditorforfølgning kan **omfatte** alle typer af **krav**, herunder sikrede **krav** og privilegerede **fordringer.**

- 2a. **Medlemsstaterne kan fastsætte, at suspension af individuel kreditorforfølgning** kan gælde generelt og omfatte alle kreditorer **eller være** begrænset og omfatte en eller flere individuelle kreditorer **eller kategorier af kreditorer (...).**

- 2b. **Medlemsstaterne kan udelukke bestemte fordringer eller kategorier af fordringer fra anvendelsesområdet for suspension af individuel kreditorforfølgning under nærmere fastsatte omstændigheder, hvor en sådan udelukkelse er behørigt begrundet, og**

- (a) **såfremt forfølgning ikke antages at bringe rekonstruktionen af virksomheden i fare, eller**
- (b) **såfremt suspension ville resultere i urimelig skade for de pågældende fordringers kreditorer.**

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på arbejdstageres tilgodehavender.

Medlemsstaterne kan anvende stk. 2 på sådanne fordringer, hvis og i det omfang medlemsstaten (...) sikrer, at fyldestgørelsen af sådanne krav som minimum er garanteret **som led i en ramme for forebyggende rekonstruktion** på et niveau svarende til niveauet i den nationale lov, der gennemfører direktiv 2008/94/EF.

4. Medlemsstaterne begrænser **den indledningsvise** varighed af suspension af den individuelle kreditorforfølgning til højst fire måneder.

5. **Uanset stk. 4 kan** medlemsstaterne imidlertid bestemme at, de judicielle eller administrative myndigheder på begæring af skyldner, **en kreditor** eller, **hvor dette er relevant, en rekonstruktør** kan forlænge varigheden af suspensionen af individuel kreditorforfølgning eller indrømme en ny suspension. En sådan forlængelse eller fornyet suspension af individuel kreditorforfølgning indrømmes udelukkende **under nærmere fastsatte omstændigheder, hvor sådanne forlængelser eller nye suspensionsperioder er behørigt begrundet.** (...)

6. (...)

7. Suspensionens samlede varighed, inklusive forlængelser og fornyelser, må ikke overstige 12 måneder.

7a. **Uanset stk. 7 kan medlemsstaterne, såfremt rekonstruktionsplanen i henhold til national ret inden for otte måneder efter starten på den indledningsvise suspension af den individuelle kreditorforfølgning skal forelægges for en judicial eller administrativ myndighed til stadfæstelse, fastsætte, at suspensionen forlænges, indtil planen er stadfæstet.**

8. Medlemsstaterne sørger for, at de judicielle eller administrative myndigheder **kan** ophæve suspensionen af individuel kreditorforfølgning (...) **i følgende tilfælde:**

a) **suspensionen opfylder ikke længere formålet i stk. 1 eller**

- b) **hvis det er fastsat i national ret, en eller flere kreditorer eller en eller flere klasser af kreditorer vil eller ville lide urimelig skade på grund af suspensionen af individuel kreditorforfølgning.**

Medlemsstaterne kan begrænse muligheden for at ophæve suspension af individuel kreditorforfølgning til at omfatte situationer, hvor kreditorerne ikke har haft mulighed for at blive hørt, før suspensionen trådte i kraft, eller før perioden blev forlænget af en judiciel eller administrativ myndighed.

Inden for den frist, der er fastsat i stk. 4, kan medlemsstaterne fastsætte en minimumsperiode, inden for hvilken suspension af individuel kreditorforfølgning ikke kan ophæves.

9. (...)

Artikel 7

Konsekvenser af en suspension af individuel kreditorforfølgning

1. Hvis der (...) **under** suspension af individuel kreditorforfølgning opstår pligt til for **en skyldner i henhold til national ret** at begære **indledning af insolvensbehandling (...), der kan resultere i skyldners likvidation,** , ophæves denne pligt for varigheden af **den pågældende** suspension.
2. Suspension (...) **af individuel kreditorforfølgning (...)** i henhold til artikel 6 udsætter for varigheden af **den pågældende suspension** indledning af insolvensbehandling, som **kan resultere i skyldners likvidation,** på begæring af en eller flere kreditorer.

3. Medlemsstaterne kan fravige **stk. 1 og 2**, hvis skyldner (...) ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder (...). I dette tilfælde sikrer medlemsstaterne, at (...) en juridisk eller administrativ myndighed (...) kan beslutte at (...) opretholde suspensionen af individuel kreditorforfølgning, **hvis det under hensyntagen til sagens omstændigheder må lægges til grund, at indledning af insolvensbehandling, der kan resultere i skyldners likvidation, ikke ville være i kreditorernes almindelige interesse.**

4. (...)

5. Medlemsstaterne drager omsorg for, at kreditorer ikke blokerer for gennemførelsen af eller ophæver, fremskynder eller på nogen anden måde ændrer gensidigt bebyrdende aftaler til skade for skyldner ved at indføre en klausul herom i aftalen, som anvendes alene på grund af:

(c) **en begæring om indledning af en procedure for forebyggende rekonstruktion**

(d) **en begæring om suspension af individuel kreditorforfølgning**

(e) **indledning af en procedure for forebyggende rekonstruktion eller**

(f) **indrømmelse af suspension af individuel kreditorforfølgning som sådan.**
(...)

5a. Medlemsstaterne **kan fastsætte regler, hvorefter** kreditorer, der er omfattet af suspensionen, **forhindres eller begrænses i at blokere** for gennemførelsen af eller **ophæve, fremskynde** eller på anden måde **ændre** gensidigt bebyrdende aftaler til skade for skyldner i forbindelse med forpligtelser, der er opstået før suspensionen, **og som ikke er blevet opfyldt af skyldner.**

Dette stykke finder navnlig anvendelse i tilfælde af særligt vigtige aftaler, som er nødvendige for opretholdelsen af virksomhedens daglige drift.

- 5b. **Medlemsstaterne kan fastsætte, at suspension af individuel kreditorforfølgning ikke finder anvendelse på nettingaftaler, herunder close-out nettingaftaler, på finansielle markeder, energimarkeder og råvaremarkeder, selv under omstændigheder, hvor artikel 31 ikke finder anvendelse, hvis sådanne aftaler er eksigible i henhold til national insolvensret. Suspensionen finder imidlertid anvendelse på en kreditors inddrivelse af en fordring mod en skyldner, der opstår som følge af virkningen af en nettingaftale.**
6. **Dette direktiv er ikke til hinder for**, at skyldner som led i den normale drift fyldestgør kreditorer, der ikke er berørt af suspensionen, og kreditorer, der er berørt af suspensionen, for krav som opstår **under** suspension af individuel kreditorforfølgning.
7. Medlemsstaterne **sikrer, at udløb af suspension uden vedtagelse af en rekonstruktionsplan ikke som sådan giver anledning til indledning af insolvensbehandling, der kan resultere i skyldners likvidation**, medmindre de øvrige betingelser i national ret for en sådan **indledning** er opfyldt.

Kapitel 3

Rekonstruktionsplaner

Artikel 8

Indholdet af en rekonstruktionsplan

1. Medlemsstaterne fastsætter, at rekonstruktionsplaner, som indgives **til vedtagelse i henhold til artikel 9 eller til** stadfæstelse ved en judiciel eller administrativ myndighed **i henhold til artikel 10**, som minimum skal indeholde følgende oplysninger:
 - (a) skyldners identitet (...)
 - (b) **skyldners aktiver og passiver på tidspunktet for indgivelsen af rekonstruktionsplanen samt en beskrivelse af skyldners økonomiske situation og arbejdstagernes stilling og af årsagerne til og omfanget af skyldners (...)** vanskeligheder
 - (c) (...) de berørte parter, enten nævnt individuelt eller beskrevet ved (...) gældskategorier **i henhold til national ret**, samt de af deres krav eller interesser, der er omfattet af rekonstruktionsplanen
 - (d) **hvor dette er relevant**, de klasser, som de berørte parter er inddelt i med henblik på vedtagelsen af **rekonstruktionsplanen** (...) og (...) de respektive værdier af **kravene og interesserne** i hver klasse
 - (e) **hvor dette er relevant**, de (...) parter, nævnt individuelt eller beskrevet ved (...) gældskategorier **i henhold til national ret, som ikke er berørt af rekonstruktionsplanen**, sammen med en **redegørelse** for grundene til, hvorfor det (...) foreslås, at de **ikke** skal berøres

- (f) **rekonstruktionsplanens betingelser, herunder navnlig:**
- i) eventuelle (...) **foreslåede rekonstruktionsforanstaltninger, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 2)**
 - ii) **den foreslåede varighed af de pågældende foranstaltninger, såfremt relevant og**
 - iii) **oplysninger om forventet ny finansiering som led i rekonstruktionen og grundene til, at det er nødvendigt at gennemføre den pågældende plan og**
- (g) en (...) **begrundelse (...) for, hvorfor rekonstruktionsplanen har rimelig udsigt til at afværge skyldners insolvens og sikre virksomhedens rentabilitet, herunder de nødvendige forudsætninger for et godt resultat.**
2. Medlemsstaterne **stiller en omfattende tjekliste for rekonstruktionsplaner til rådighed online, som er tilpasset SMV'ernes behov. Tjeklisten skal indeholde praktiske retningslinjer for, hvordan rekonstruktionsplanen skal udarbejdes i henhold til national ret.(...)**
3. (...)

Artikel 9

Vedtagelse af rekonstruktionsplaner

01. **Medlemsstaterne sikrer, at skyldner, uanset hvem der ansøger om en procedure for forebyggende rekonstruktion i henhold til artikel 4, har ret til at forelægge rekonstruktionsplaner til vedtagelse ved de berørte parter. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at kreditorer og rekonstruktører har ret til at forelægge rekonstruktionsplaner.**

1. Medlemsstaterne sikrer, at (...) berørte **parter** har ret til at stemme om vedtagelsen af en rekonstruktionsplan. (...)
- 1a. **Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne udelukke følgende fra retten til at stemme:**
 - (a) **kapitalejere**
 - (b) **kreditorer, hvis krav rangerer efter ordinære usikrede kreditorer i den normale prioritetsrækkefølge i en likvidation eller**
 - (c) **en eventuel nærtstående part til skyldner eller skyldners virksomhed med en interessekonflikt i henhold til national ret.**
2. Medlemsstaterne sikrer, at berørte parter behandles i særskilte klasser, der afspejler (...) et **tilstrækkeligt** interessesammenfald **i henhold til national ret**. Sikrede og usikrede krav skal som et minimum behandles i forskellige klasser ved vedtagelsen af en rekonstruktionsplan. Medlemsstaterne kan også bestemme, at arbejdstageres **tilgodehavender** behandles i en særskilt klasse.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at skyldnere, som er SMV'er, kan vælge ikke at behandle berørte parter i særskilte klasser.
3. **Klasseinddelingen** efterprøves af **en** judiciel eller administrativ myndighed, når (...) en begæring om stadfæstelse af rekonstruktionsplanen **indsendes**. **Medlemsstaterne kan fastsætte, at en judiciel eller administrativ myndighed kan efterprøve og stadfæste klasseinddelingen på et tidligere tidspunkt.**
4. En rekonstruktionsplan (...) vedtages af de berørte parter, når den tiltrædes af parter, der repræsenterer et flertal af kravenes eller interessernes beløb i hver (...) klasse.
Medlemsstaterne kan desuden kræve, at der opnås et flertal af antallet af berørte parter i hver klasse.

Medlemsstaterne fastsætter det flertal, **der kræves** for vedtagelse af en rekonstruktionsplan. **Dette flertal** må (...) ikke **udgøre** mere end 75 % af de repræsenterede krav eller interesser i hver klasse **eller, hvor dette er relevant, af antallet af berørte parter i hver klasse.**

5. **Uanset stk. 1-4** kan medlemsstaterne **fastsætte**, at en **formel** afstemning om vedtagelse af en rekonstruktionsplan **kan erstattes af** (...) **en aftale med det** påkrævede flertal.
6. (...)

Artikel 10

Stadfæstelse af rekonstruktionsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at **i det mindste** nedennævnte former for rekonstruktionsplaner **er** bindende for parterne, hvis de er stadfæstet af en judiciel eller administrativ myndighed:
 - (a) rekonstruktionsplaner, der berører ikketiltrædende parter **eller fordringer og**
 - (b) rekonstruktionsplaner, der indebærer ny finansiering.
2. Medlemsstaterne sikrer, at betingelserne for en judiciel eller administrativ myndigheds stadfæstelse af en rekonstruktionsplan er klart definerede og mindst omfatter krav om:
 - (a) at rekonstruktionsplanen er vedtaget i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9 (...)
 - aa) at kreditorer i samme afstemningsklasse, eller hvor der kun er én klasse i henhold til artikel 9, stk. 2, andet afsnit, kreditorer med tilstrækkeligt interessefællesskab, behandles lige, i forhold til deres fordringer**

- ab) at rekonstruktionsplanen er meddelt alle (...) berørte parter i henhold til national ret**
- (b) at rekonstruktionsplanen, **såfremt der er ikketiltrædende kreditorer**, opfylder kriterierne om kreditorernes bedste interesse
- (c) at en eventuel ny finansiering, **hvor dette er relevant**, er nødvendig for rekonstruktionsplanens gennemførelse og ikke uberettiget tilsidesætter kreditorers rettigheder.

Overholdelsen af første afsnit, litra b), efterprøves kun af en judiciel eller administrativ myndighed, hvis der gøres indsigelse.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de judicielle eller administrative myndigheder **er i stand til at afvise at stadfæste en rekonstruktionsplan**, hvis planen ikke (...) **har** rimelig udsigt til at afværge skyldners insolvens **eller** sikre virksomhedens rentabilitet.
4. (...)

Artikel 11

Gennemtvungelse af en rekonstruktion over for alle kreditorklasser

1. Medlemsstaterne sikrer, at en rekonstruktionsplan, der ikke er tiltrådt af alle **afstemningsklasser** af berørte parter, **jf. artikel 9, stk. 4**, på begæring af skyldner (...) eller med skyldners samtykke vil kunne stadfæstes af en judiciel eller administrativ myndighed og gøres bindende for (...) **afstemningsklasser**, der ikke har tiltrådt rekonstruktionsplanen, når den **som minimum opfylder følgende betingelser**:
- (a) **den overholder** bestemmelserne i artikel 10, stk. 2
- (b) **den er tiltrådt af de påkrævede afstemningsklasser eller berørte parter i overensstemmelse med stk. 2**

- c) den overholder rimelighedskriteriet efter stk. 2a
- d) ingen klasse af berørte parter kan i henhold til rekonstruktionsplanen få eller bevare mere end det fulde beløb af sine fordringer eller interesser.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne begrænse kravet om skyldners samtykke til tilfælde, hvor skyldnerne er SMV'er.

2. Medlemsstaterne kræver, for at rekonstruktionsplanen kan stadfæstes, at den er tiltrådt enten af:

- (a) mindst én afstemningsklasse af berørte parter eller, hvis dette er fastsat i national ret, skadelidte parter, der ikke er kapitalejere, eller enhver anden klasse, som efter værdiansættelse af skyldner som en going concern ikke ville blive fyldestgjort eller bevare eventuelle interesser, eller som, hvis dette er fastsat i national ret, med rimelighed kan antages ikke at ville blive fyldestgjort eller bevare eventuelle interesser, hvis den normale prioritetsrækkefølge i en likvidation fandt anvendelse i henhold til national ret eller
- (b) et flertal af afstemningsklasser af berørte parter, forudsat at mindst én af disse klasser er en klasse af sikrede kreditorer eller har forrang for klassen af ordinære usikrede kreditorer.

Medlemsstaterne kan indføre begge alternativer i national ret.

Medlemsstaterne kan øge minimumsantallet af (...) klasser af berørte parter, eller, hvis dette er fastsat i national ret, skadelidte parter, der skal tiltræde planen, jf. litra a).

2a. Medlemsstaterne fastlægger rimelighedskriteriet ved at kræve:

- (a) **at en ikketiltrædende afstemningsklasse af berørte kreditorer fyldestgøres fuldt ud på samme eller tilsvarende måde, hvis en lavere prioriteret klasse skal fyldestgøres eller bevare eventuelle interesser i henhold til rekonstruktionsplanen, eller**
- (b) **at ikketiltrædende afstemningsklasser af berørte kreditorer behandles mindst lige så gunstigt som enhver anden klasse af samme rangorden og gunstigere end en lavere prioriteret klasse.**

Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser, som fraviger stk. 2a, litra a), hvis det er nødvendigt for at nå målene med rekonstruktionsplanen, og hvis rekonstruktionsplanen ikke uberettiget tilsidesætter eventuelle berørte parter rettigheder eller interesser.

2b. Artikel 10, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 12

Kapitalejere

1. **Hvis medlemsstaterne udelukker kapitalejere fra anvendelsen af artikel 9-11, sikrer de på anden måde, at (...) de pågældende kapitalejere (...) ikke urimeligt forhindrer vedtagelsen, stadfæstelsen eller gennemførelsen af en rekonstruktionsplan (...).**

Medlemsstaterne kan tilpasse de elementer, der ikke er rimelige, jf. stk. 1, for bl.a. at tage hensyn til, hvorvidt skyldner er en SMV eller en stor virksomhed, de foreslåede rekonstruktionsforanstaltninger, der berører kapitalejernes rettigheder, kapitalejertype, om skyldner er en juridisk eller fysisk person, eller om parterne i en virksomhed har begrænset eller personlig hæftelse.

2. (...)

Kapitel 3

Rekonstruktionsplaner

Artikel 13

Den judicielle eller administrative myndigheds værdiansættelse

1. (...) Den judicielle eller administrative myndighed **træffer afgørelse om en værdiansættelse (...)** med påstand om tilsidesættelse af **enten:**
 - (a) kriteriet om kreditorernes bedste interesse, **jf. artikel 2, stk. 1, nr. 9) eller**
 - (b) **betingelserne for gennemtvungelse af en rekonstruktion over for alle kreditorklasser, jf. artikel 11, stk. 2, litra a),**

alene hvis der gøres indsigelse mod en rekonstruktionsplan **af en ikketiltrædende berørt part.**
 2. (...)
 3. Medlemsstaterne sikrer, at **de judicielle og administrative myndigheder med henblik på at træffe afgørelse om en værdiansættelse i henhold til stk. 1 kan udpege eller høre** passende kvalificerede sagkyndige (...).
 4. Medlemsstaterne sikrer **med henblik på stk. 1**, at (...) **en ikketiltrædende berørt part kan gøre indsigelse** over for den judicielle eller administrative myndighed, der er blevet anmodet om at stadfæste rekonstruktionsplanen (...).
- Medlemsstaterne kan fastsætte, at en sådan indsigelse kan fremsættes** i forbindelse med en klage over en afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan.

Artikel 14

Virkningerne af en rekonstruktionsplan

1. Medlemsstaterne sikrer, at rekonstruktionsplaner, der er stadfæstet af en judiciel eller administrativ myndighed, er bindende for alle **berørte parter**.
2. **Medlemsstaterne sikrer, at** kreditorer, som ikke har deltaget i rekonstruktionsplanens vedtagelse **i henhold til national ret**, ikke berøres af planen.

Artikel 15

Klageadgang

1. Medlemsstaterne sikrer, at **en eventuel appel i henhold til national ret mod** en judiciel myndigheds afgørelse om **at stadfæste eller afvise** en rekonstruktionsplan **indbringes** for en højere judiciel myndighed.
Medlemsstaterne sikrer, at en klage over en administrativ myndigheds afgørelse om **at stadfæste eller afvise** en rekonstruktionsplan **indbringes** for en judiciel myndighed.
2. (...)
3. En klage over en afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan har ikke opsættende virkning for planens gennemførelse.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte, at judicielle myndigheder kan udsætte gennemførelsen af rekonstruktionsplanen eller dele heraf, hvis dette er nødvendigt og hensigtsmæssigt for at beskytte en parts interesser.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den judicielle myndighed, hvis klagen tages til følge, jf. stk. 3, enten kan:
- (a) omstøde rekonstruktionsplanen eller
 - (b) **ændre, såfremt der er fastsat bestemmelser herom i national ret, og stadfæste rekonstruktionsplanen (...).**

Medlemsstaterne kan, hvis en plan stadfæstes i henhold til første afsnit, litra b), fastsætte, at der ydes kompensation til den part, som har lidt pengetab, og hvis klage tages til følge.

KAPITEL 4

Beskyttelse af ny finansiering, midlertidig finansiering og andre rekonstruktionsrelaterede dispositioner

Artikel 16

Beskyttelse af ny finansiering og midlertidig finansiering

1. Medlemsstaterne sikrer, at ny finansiering og midlertidig finansiering (...) beskyttes i passende omfang. **I tilfælde af skyldners eventuelle senere insolvens og som et minimum må ny finansiering og midlertidig finansiering ikke kunne erklæres ugyldig, omstødelig eller umulig at håndhæve, og ydere af en sådan finansiering (...) må ikke kunne pådrage sig et civilretligt, administrativt eller strafferetligt ansvar alene med den begrundelse, at en sådan finansiering er skadelig for den samlede kreditor masse.**
- (a)
 - (b)
 - (...)

- 1a. **Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsesområdet for stk. 1 for så vidt angår ny og midlertidig finansiering til tilfælde, hvor planen stadfæstes af en judiciel eller administrativ myndighed, eller den midlertidige finansiering underlægges forudgående kontrol.**
- 1b. **Medlemsstaterne kan fra anvendelsen af stk. 1 udelukke midlertidig finansiering, som ydes, efter at skyldner er blevet ude af stand til at opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder.**
2. Medlemsstaterne **kan fastsætte**, at ydere af ny eller midlertidig finansiering **i tilfælde af skyldners eventuelle senere insolvens skal have fortrinsret** til fyldestgørelse i forhold til andre kreditorer, der ellers ville have foranstillede eller ligeværdige fordringer (...).
3. (...)

Artikel 17

Beskyttelse af andre rekonstruktionsrelaterede dispositioner

1. **Uanset artikel 16 sikrer medlemsstaterne, at dispositioner, der er rimelige og umiddelbart nødvendige** for forhandlingerne om en rekonstruktionsplan, **i tilfælde af skyldners eventuelle senere insolvens** ikke erklæres ugyldige, omstødelige eller umulige at håndhæve **alene med den begrundelse, at sådanne dispositioner er skadelige** for den samlede kreditormasse (...).
- 1a. **Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsesområdet for stk. 1 til tilfælde, hvor planen stadfæstes af en judiciel eller administrativ myndighed, eller hvor sådanne dispositioner har været underlagt forudgående kontrol.**
- 1b. **Medlemsstaterne kan fra anvendelsen af stk. 1 udelukke dispositioner, som træffes, efter at skyldner er blevet ude af stand til at opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder.**

2. De i stk. 1 omhandlede dispositioner skal **mindst** omfatte følgende:
- (a) betaling af (...) vederlag og udgifter til forhandling, vedtagelse **eller** stadfæstelse (...) af en rekonstruktionsplan
 - (b) betaling af (...) vederlag og udgifter til professionel rådgivning i **tæt** forbindelse med (...) rekonstruktionsplanen **og**
 - (c) (...)
 - (d) enhver **anden** (...) betaling eller udgift afholdt som led i den normale drift **ud over de i litra a) og b) anførte.**
 - (e) (...)
3. (...)
4. **Uanset artikel 16** sikrer medlemsstaterne i **tilfælde af skyldners eventuelle senere insolvens**, at enhver disposition (...), **der er rimelig og umiddelbart nødvendig** for gennemførelsen af en rekonstruktionsplan, **og som gennemføres i overensstemmelse med** (...) **den** af en judiciel eller administrativ myndighed stadfæstede rekonstruktionsplan (...), ikke erklæres ugyldig, omstødelig eller umulig at håndhæve **alene med den begrundelse, at en sådan disposition er skadelig** for den samlede kreditormasse (...).

KAPITEL 5

Ledelsens pligter ved sandsynlighed for insolvens

Artikel 18

(...)

AFSNIT III

(...) Gældssanering og forbud

Artikel 19

Adgang til gældssanering

1. Medlemsstaterne sikrer, at **insolvente** iværksættere **har adgang til mindst én procedure, der kan føre til en fuld gældssanering** efter bestemmelserne i dette direktiv.

Medlemsstaterne kan kræve, at den forretning, virksomhed eller udøvelse af et fag eller erhverv, som gælden vedrører, er ophørt.

2. De medlemsstater, hvori fuld gældssanering er betinget af iværksætterens delvise tilbagebetaling af gælden, sikrer, at den dermed forbundne betalingsforpligtelse er baseret på iværksætterens individuelle situation og **især** står (...) i forhold til **iværksætterens indkomst og aktiver**, der er disponible, **eller som kan gøres til genstand for udlæg i gældssaneringsperioden, og tager højde for kreditorernes rimelige interesse.**

Artikel 20

Gældssaneringsperiode

1. **Medlemsstaterne sikrer, at (...) perioden, ved hvis udløb insolvente iværksættere kan være fuldstændig gældfrie, ikke er på over tre år regnet senest fra datoen for enten:**
 - (a) **i tilfælde af en procedure, der omfatter en tilbagebetalingsplan, en afgørelse truffet af en judiciel eller administrativ myndighed om stadfæstelse af planen eller indledning af gennemførelsen af (...) planen (...); eller**

(b) **i tilfælde af enhver anden procedure, en afgørelse fra den judicielle eller administrative myndighed (...) om at indlede (...) proceduren, eller tidspunktet for oprettelsen af det bo, der er under insolvensbehandling.**

2. Medlemsstaterne sikrer, at (...) **insolvente iværksættere, der har opfyldt deres forpligtelser, hvis sådanne forpligtelser findes i henhold til national ret, skal være frigjort for deres gæld ved gældssaneringsperiodens udløb**, uden at det er nødvendigt at **indgive en begæring** til en judicial eller administrativ myndighed **med henblik på at indlede en procedure ud over de procedurer, der er omhandlet i stk. 1.**

Uden at det berører første afsnit, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre bestemmelser, der gør det muligt for den judicielle eller administrative myndighed på eget initiativ eller efter anmodning fra en person med en legitim interesse at kontrollere, om iværksætterne har opfyldt betingelserne for at opnå gældssanering.

2a. **Medlemsstaterne kan fastsætte, at fuld gældssanering ikke må skade opretholdelsen af en insolvensprocedure, som indebærer realisering og udlodning af iværksætterens aktiver, der indgik i det bo, der var under insolvensbehandling, på det tidspunkt, der er omhandlet i stk. 2, første afsnit.**

Artikel 21

Forbudsperiode

1. Medlemsstaterne sikrer, at når en **insolvent** iværksætter har opnået gældssanering efter bestemmelserne i dette direktiv, ophører ethvert forbud mod start af en forretning eller virksomhed eller udøvelse af et fag eller erhverv **alene af den grund, at iværksætteren er insolvent**, senest ved gældssaneringsperiodens udløb. (...)

- 1a. **Medlemsstaterne sikrer, at forbud jf. stk. 1, ved gældssaneringsperiodens udløb ophører med at have virkning, uden at det er nødvendigt at indgive begæring til en judiciel eller administrativ myndighed med henblik på at indlede en procedure ud over de procedurer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1.**

Artikel 22

Undtagelser

1. Uanset artikel 19-21 kan medlemsstaterne opretholde eller indføre bestemmelser, der under nærmere fastsatte omstændigheder **afviser**, begrænser eller **tilbagekalder** adgangen til **gældssanering eller fastsætter** længere frister for opnåelse af fuld **gældssanering** eller længere forbudsperioder, når sådanne **undtagelser** er **behørigt** begrundet (...), som **f.eks.**
- (a) **hvis den insolvente iværksætter over for kreditorerne eller andre interessenter har handlet uhæderligt eller i ond tro i henhold til national ret, da vedkommende blev forgældede, under insolvensproceduren eller under afviklingen af gælden**
 - (b) **hvis den insolvente iværksætter ikke overholder en tilbagebetalingsplan eller enhver anden juridisk forpligtelse til at sikre kreditorernes interesser, herunder en forpligtelse til at maksimere udbyttet til kreditorer**
 - ba) hvis den insolvente iværksætter ikke overholder oplysnings- eller samarbejdsforpligtelser i henhold til national ret**
 - (c) i tilfælde af uretmæssige **ansøgninger** om gældssanering
 - (d) i tilfælde af **en ny ansøgning** om gældssanering (...) inden for en bestemt frist (...), **efter at den insolvente iværksætter har fået fuld gældssanering eller er blevet nægtet fuld gældssanering som følge af en alvorlig krænkelse af oplysnings- eller samarbejdsforpligtelserne**

- da) **hvis omkostningerne i forbindelse med den procedure, der fører til gældssanering, ikke er omfattet, eller**
- db) **hvis en undtagelse er nødvendig for at sikre balancen mellem skyldners rettigheder og en eller flere kreditors rettigheder.**

2. **Uanset artikel 20** kan medlemsstaterne fastsætte længere gældssaneringsperioder i tilfælde, hvor:

- a) **en judiciel eller administrativ myndighed har godkendt eller beordret beskyttelsesforanstaltninger for at beskytte den primære bolig tilhørende den insolvente iværksætter og i givet fald dennes familie, eller de væsentlige aktiver til, at iværksætteren kan fortsætte med at drive forretning eller virksomhed eller udøve et fag eller erhverv eller**
- b) **den insolvente iværksætters primære bopæl ikke er realiseret.**

3. Medlemsstaterne kan udelukke særlige kategorier af gæld såsom:

- (e) sikret gæld
- (f) gæld, der er opstået som følge af **eller i forbindelse med** pålæggelse af strafferetlige bøder
- (g) **gæld som følge af** erstatningsansvar
- (h) **gæld vedrørende underholdspligt, der er opstået i forbindelse med et familieforhold, forælder-barn-forhold, ægteskab eller svogerskab**
- (i) **gæld stiftet efter ansøgning om eller indledning af proceduren, der fører til gældssanering, og**
- (j) **gæld som følge af en forpligtelse til at betale omkostningerne ved proceduren, der fører til gældssanering,**

fra **gældssanering eller begrænse adgangen til gældssanering eller** fastsætte en længere gældssaneringsperiode, når sådanne udelukkelse, **restriktioner** eller længere perioder er **behørigt** begrundet (...).

4. Uanset artikel 21 kan medlemsstaterne fastsætte længere eller tidsubegrænsede forbudsperioder, når den **insolvente** iværksætter udøver et erhverv, for hvilket der gælder særlige etiske regler, **eller specifikke regler om omdømme eller ekspertise** finder anvendelse, eller **et erhverv, der beskæftiger sig med forvaltning af andres ejendom, eller hvis en insolvent iværksætter agter at få adgang til et sådant erhverv.**
- 4a. **Dette direktiv berører ikke nationale bestemmelser vedrørende forbud, som pålægges af en judiciel eller administrativ myndighed, ud over dem, der er omhandlet i artikel 21.**

Artikel 23

Konsolidering af procedurer vedrørende (...) iværksætteres gæld

1. Medlemsstaterne sikrer, at al **gældssanering** behandles samlet med henblik på at opnå **fuld gældssanering**, når **insolvente iværksættere har** (...) gæld stiftet som led i driften af **deres** forretning, virksomhed eller i udøvelsen af et fag eller erhverv såvel som (...) gæld stiftet uden for rammerne af disse aktiviteter.
2. **Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne bestemme**, at (...) **insolvente iværksætteres gæld stiftet som led i driften af deres forretning, virksomhed eller i udøvelsen af deres fag eller erhverv og gæld stiftet uden for rammerne af disse aktiviteter** skal behandles ved særskilte procedurer, forudsat at disse procedurer kan koordineres med henblik på at opnå **fuld gældssanering** i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

AFSNIT IV

Foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering

Artikel 24

Judicielle og administrative myndigheder

Uden at retsvæsenets uafhængighed og forskellene i retssystemernes opbygning i Unionen derved tilsidesættes, sikrer medlemsstaterne, at:

- a) medlemmerne af de **judicielle** og administrative myndigheder, der beskæftiger sig med **procedurer for** rekonstruktion, insolvens og **gældssanering**, får **passende** (...) uddannelse (...) og **har den fornødne ekspertise til** deres ansvarsområder, og
- b) (...) **procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering** behandles på en effektiv måde (...).

Artikel 25

(...)

Artikel 26

*(...) Sagsbehandlere i **procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering***

Medlemsstaterne sikrer, at:

- a) **sagsbehandlere, der udpeges af en judiciel eller administrativ myndighed i forbindelse med procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering ("sagsbehandlere"), modtager passende (...) uddannelse og har den fornødne ekspertise på deres ansvarsområder**
- b) (...) **betingelserne for at kunne komme i betragtning samt procedurene for sagsbehandleres udpegelse, afsættelse og fratræden (...) er klare, gennemsigtige og retfærdige (...);**
- c) (...) der ved **udpegelse** af en sagsbehandler (...) til en bestemt sag, **herunder sager med grænseoverskridende elementer**, tages behørigt hensyn til sagsbehandlerens erfaring og ekspertise **i lyset af sagens nærmere omstændigheder (...), og**
- d) skyldnere og kreditorer, **for at undgå enhver interessekonflikt, har mulighed for enten at gøre indsigelse mod udvælgelsen eller udpegelsen eller anmode om, at sagsbehandleren erstattes af en anden.**

2. (...)

3. (...)

4. (...)

Artikel 27

Tilsyn med og vederlag til sagsbehandlere (...)

1. Medlemsstaterne indfører passende tilsyns- og regulerings**mekanismer** med henblik på at sikre et **effektivt** (...) tilsyn med sagsbehandleres arbejde for at sikre, at **deres tjenester ydes på effektiv og kompetent og i forhold til parterne upartisk og uafhængig vis. Disse mekanismer** skal også omfatte (...) effektive **foranstaltninger for ansvaret for** sagsbehandlere, der har forsømt deres pligter.
 - 1a. **Medlemsstaterne kan tilskynde til, at sagsbehandlere udarbejder og følger adfærdskodekser.**
2. Medlemsstaterne sikrer, at **vederlaget til** sagsbehandlere (...) er omfattet af bestemmelser, der er **i overensstemmelse med målet om en** (...) effektiv afklaring på procedurerne. (...) Medlemsstaterne sørger for, at der **findes** (...) hensigtsmæssige procedurer til løsning af enhver tvist om vederlag, **og at sådanne tvister løses på en effektiv måde.**

Artikel 28

Anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler

1. **I forbindelse med procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering** sikrer medlemsstaterne, at **parterne i forbindelse med proceduren, sagsbehandleren eller den judicielle eller administrative myndighed som minimum kan foretage følgende dispositioner** elektronisk, herunder i grænseoverskridende situationer:
 - (a) anmeldelse af fordringer
 - (b) **indgivelse** af rekonstruktions- eller tilbagebetalingsplaner (...)
 - (c) **underretning af** kreditorer
 - (d) (...)
 - (e) indgivelse af **indsigelser og klager**.

AFSNIT V

Overvågning af procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering

Artikel 29

Dataindsamling

1. (...) Medlemsstaterne indsamler og aggregerer årligt på **nationalt** plan data om **procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering opdelt efter type af procedurer og som minimum om følgende aspekter:**
 - (a) antallet af procedurer, der blev **begæret om eller indledt, såfremt procedurerne kan indledes i henhold til national ret, verserede eller blev afsluttet (...)**
 - (b) **procedurernes gennemsnitlige varighed fra indgivelse af begæringen eller fra indledningen heraf, såfremt de kan indledes i henhold til national ret, og til de afsluttes**
 - (c) **antallet af procedurer, bortset fra dem, der er omhandlet i litra ca), inddelt efter typen af resultat**
 - ca) **antallet af begæringer om rekonstruktion, som ikke kunne antages til behandling, blev afvist eller blev trukket tilbage, inden de blev indledt**
 - (d) (...)
 - (e) (...)
 - (f) (...)
 - (g) (...)
- 1a. **Medlemsstaterne indsamler og aggregerer årligt på nationalt plan data om antallet af skyldnere, der har været genstand for procedurer for rekonstruktion eller insolvens, og som inden for de tre år forud for, at procedurernes anvendelse eller indledning, såfremt de kan indledes i henhold til national ret, havde fået en rekonstruktionsplan stadfæstet i forbindelse med tidligere procedurer for rekonstruktion til gennemførelse af afsnit II.**

- 1b. Medlemsstaterne kan årligt på nationalt plan indsamle og aggregere data om gennemsnitsomkostningerne for hver type procedure samt om den gennemsnitlige inddrivelsesrate for sikrede og usikrede kreditorer og, hvis det er relevant, for andre typer kreditorer særskilt.**
2. Medlemsstaterne opdeler de i stk. 1, **litra a)-c), omhandlede data og, hvis det er relevant, og de foreligger, de i stk. 1b omhandlede data** efter:
- (a) størrelsen på de skyldnere, **der ikke er fysiske personer (...)**
 - (b) hvorvidt de skyldnere, **der er genstand for procedurer for rekonstruktion eller insolvens**, er fysiske eller juridiske personer, **og**
 - (c) (...) hvorvidt de procedurer, **der fører til gældssanering**, kun vedrører iværksættere eller alle fysiske personer.
- 2a. Medlemsstaterne kan indsamle og aggregere de i stk. 1, 1a, 1b og 2 omhandlede data ved hjælp af en stikprøveudtagningsmetode, der sikrer, at stikprøverne er repræsentative for så vidt angår størrelse og forskellighed.**
3. Medlemsstaterne **indsamler og aggregere de i stk. 1, 1a, 2 og, hvor det er relevant, stk. 1b, omhandlede data i et helt kalenderår, som afsluttes den 31. december hvert år, første gang (...)** det første hele kalenderår efter [*datoen for (...) anvendelsen af de i stk. 4 omhandlede gennemførelsesretsakter*]. **Disse data** meddeles Kommissionen årligt på grundlag af en standardiseret formular til dataoverførsel, hvilket senest skal ske den **31. december** i det på indsamlingsåret følgende kalenderår.
4. Kommissionen fastlægger den formular, der er omhandlet i stk. 3, ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter **undersøgelingsproceduren** i artikel 30, stk. 2.

Artikel 30

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

AFSNIT VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 31

Forholdet til andre retsakter og internationale instrumenter

1. **Følgende retsakter har forrang for bestemmelserne i dette direktiv:**
 - (a) Direktiv 98/26/EF (...) ²⁰
 - (b) Direktiv 2002/47/EF (...) ²¹ og
 - (c) Forordning (EU) nr. 648/2012 (...) ²²

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

- 1a. Dette direktiv berører ikke de beskyttelseskrav for midler til betalingsinstitutter, som er fastsat i direktiv (EU) 2015/2366 om betalingstjenester i det indre marked, og for e-pengeinstitutter i henhold til direktiv 2009/110/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed
2. Dette direktiv berører ikke arbejdstageres rettigheder, der er sikret ved direktiv 98/59/EF, 2001/23/EF, 2002/14/EF, 2008/94/EF og 2009/38/EF.
- 2a. Afsnit II i dette direktiv berører ikke anvendelsen af konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr og protokollen hertil om specifikke forhold for flyudstyr, som nogle af medlemsstaterne er parter i på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 32

Ændring af direktiv (EU) 2017/1132

I artikel 84 i direktiv (EU) 2017/1132²³ tilføjes følgende som stk. 4:

"4. Medlemsstaterne fraviger artikel 58, stk. 1, artikel 68, 72, 73 og 74, artikel 79, stk. 1, litra b), artikel 80, stk. 1, og artikel 81 i det omfang og i den periode(...), det er nødvendigt for oprettelsen af de rammer for forebyggende rekonstruktion, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [.../....]"*

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

Denne bestemmelse berører ikke princippet om lige behandling af aktionærer.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, om procedurer for gældssanering og forbud og om foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering og om ændring af direktiv (EU) 2017/1132. (EUT...).

Artikel 33

Revision

Senest [**fem** år efter datoen for påbegyndelsen af anvendelsen af gennemførelsesforanstaltningerne] og hvert **syvende** år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af dette direktiv, herunder om, hvorvidt **der bør overvejes** yderligere foranstaltninger til at konsolidere og styrke den retlige ramme for **procedurer for** rekonstruktion, insolvens og **gældssanering** (...).

Artikel 34

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [**3** år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv, **med undtagelse af de bestemmelser, som er nødvendige for at overholde artikel 28, litra a), b) og c), som skal være vedtaget og offentliggjort senest [5 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden], og de bestemmelser, som er nødvendige for at overholde artikel 28, litra e), som skal være vedtaget og offentliggjort senest [7 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].** De meddeler straks Kommissionen **teksten** til disse love og bestemmelser.

De anvender de **nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv** fra [3 år efter dette direktivs ikrafttræden] **med undtagelse af de bestemmelser, som er nødvendige for at overholde artikel 28, litra a), b) og c), som finder anvendelse fra [5 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden], og [...] de bestemmelser, som er nødvendige for at overholde artikel 28, litra e), som finder anvendelse fra [7 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]. (...)**

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 35

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 36

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand